Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

VIỆT NAM CỘNG HÒA NĂM THỨ 5 — NGÀY THỨ SÁU 5-6-1959
Năm thứ 6 số 1.322 — Giá 2 đồng

Ngôn-Luận

NHẬT BÁO THÔNG-TIN NGHỊ LUẬN
Ngày 29 tháng Tư (Âm lịch) — Chủ Nhiệm và Chủ Bút: HỒ ANH
ĐIỆN THOẠI : 25.528 — HỘP THƠ SỐ : 343 — TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ 86 ĐƯỜNG LÊ LAI SÀI-GÒN

QUAN-ĐIỂM

NHÂN DÂN NÀO CHẾ ĐỘ ẤY

Mới đây, một hãng thông tấn Mỹ, có cho biết một cái tin như sau về xứ Quy Ba, một xứ ở Trung-Mỹ-Châu vừa trải qua một cuộc cách mạng.

— Nhân viên của Tân Chánh phủ Qu-Ba, có trách nhiệm điều tra về tài sản của nhà độc tài Ba tít ta, cựu Tổng thống xứ này, cho biết : Tổng thống Ba tít ta có hơn 43 triệu mỹ kim bỏ vốn vào các ngành kỹ nghệ ở Quy-Ba và ở ngoại quốc.

— Các nhà điều tra còn tiết lộ ... sổ sách bắt được thì cựu Tổng thống Quy-Ba có cổ phần trong 60 xí nghiệp trong nước và bỏ vốn vào các xí nghiệp Mỹ 12 triệu Mỹ kim.

— Các sổ sách ... cũng cho biết : không lâu trước khi bị lật đổ, Cựu Tổng thống Quy-Ba đã chuyển được 3 tỷ 300 triệu Mỹ kim (ước 240.000.000.000 đồng bạc V.N.) từ thủ đô Quy-Ba qua Mỹ cho ba người con trai ông, đã túc trực sẵn tại đây từ trước.

Cái tin ngắn ngủi nêu lên các con số không lồ ấy không phải chỉ nhắc lại một quá khứ đen tối của dân chúng xứ Quy Ba đã bị bóc lột đến xương tuỷ. Cái tin ngắn ngủi ấy có thể coi là một bài học hay, một bài học cụ thể cho tất cả các dân tộc đang chập chững trên con đường tiến tới dân chủ, tự do.

Nếu Ba tít ta là một lãnh tụ phong kiến, là lãnh tụ một chế độ độc tài được công khai hóa như chế độ Cộng sản, điều trên sẽ chẳng làm ai ngạc nhiên. Nhưng khốn thay Ba tít ta lại chỉ là kẻ vốn chỉ có hai bàn tay trắng và sau một cuộc chính biến đã trở thành một ông Tổng Thống, mang cái danh hiệu lãnh đạo một quốc gia dân chủ !

Từ sau khi hai cuộc chiến tranh thế giới chấm dứt, tuy đau lòng vì cảnh tàn phá chết chóc, nhưng mấy ai mà chẳng có đôi chút lạc quan khi nhận thấy rằng quan niệm dân chủ đã dần dần trở thành lý tưởng xây dựng xã hội của nhiều dân tộc. Nhưng đến nay nhìn vào thực tế, thật là đáng lo ngại. Bởi vì nếu đã có những dân tộc nhờ hai tiếng dân chủ mà được tự do hạnh phúc hơn lên thì, cũng có nhiều dân tộc vì cái hào nhoáng của hai tiếng dân chủ mà đã hoặc đang lăn xuống vực sâu. Đó là trường hợp các xứ Tiệp Khắc, Ba Lan, Trung Hoa và các xứ tương tự như Quy Ba trước đây.

Vì sao cả hàng triệu con người đã cùng bị lầm lẫn ?

Sự nhầm lẫn thật ra không phải chỉ trong một ngày mà gây nổi sự tai hại nhường ấy. Phải nói ... sự nhầm lẫn là ở chỗ

(Xem tiếp trang 4)

Tại Giơ-Neo, Anh Nga thảo luận tình-hình Lào

QUÂN TRUNG-CỘNG ĐÃ ĐỘT-NHẬP ĐẤT LÀO

- **Chánh tình Nam-Dương cực kỳ trầm-trọng.**
- **Phe tự do trưng bửu bối dọa Nga.**

Anh Nga thảo luận về tình hình Lào

GIƠ NEO.— Sáng thứ năm (4-6) hai Ngoại Trưởng Anh Nga đã thảo luận riêng về tình hình Lào. Từ trước Anh vẫn bác bỏ ý kiến đòi lập lại Uỷ Hội Quốc Tế ở xứ này. Nhưng nay, trước việc Lào Cộng lập lại chiến khu, Anh chưa tỏ rõ thái độ. Theo nguồn tin Hương Cảng gần một ngàn quân chính quy Trung Cộng đã đột nhập đất Lào.

Hội nghị Ngoại trưởng : khối Tự Do tung bửu bối

GIƠ NEO.— Hôm thứ ba, để đáp lại lời Nga sỏ tố cáo rằng phe tự do gây rối, phe tự do đã cảnh cáo: Nếu Nga ngoan cố, phe Tự do buộc lòng phải tung ra các bằng chứng làm cho Nga sẽ phải bối rối. Các bằng chứng đó là những dĩa thu thanh những buổi truyền thanh của một đài bí mật Đông Đức.

Hội nghị đã làm việc thật sự

Sau sự việc trên người ta cho rằng Hội Nghị Ngoại Trưởng đã bắt đầu làm việc thật sự căn cứ vào tài liệu chứ không căn cứ vào các lời tuyên bố. Đại biểu Nga đã đọc một diễn văn mà người ta cho là quan trọng vì có mấy điểm ... có một quy chế mới thay cho quy chế chiếm đóng Tây Bá Linh, tái lập quan hệ bình thường giữa Đông Tây Bá Linh. Nhưng việc bảo đảm để phe tự do được tự do ra vào Bá Linh thì Nga muốn để Đông Đức cam kết. Phe tự do thì cho rằng

Xem tiếp M trang 4

TIN TỨC VÒNG CỘNG-HÒA :

PHẠM-VĂN-THANH ĐOẠT ÁO VÀNG

của Trần-v-Nay (bị bể bánh ở đèo Cả)

Lê v. Phước về nhất tại Nhatrang

- NGÀY MAI ĐOÀN ĐẠI-HÀN MỚI LÊN YÊN

Phạm văn Thành đoạt áo vàng ở Nha Trang

SÀI GÒN.— Khi số báo hôm qua đã phát hành xong, chúng tôi nhận được tin điện từ Nha Trang đánh về cho biết kết quả chặng sáu vòng cộng hòa (Phú Yên—Nha trang) như sau :

Tới chân đèo cả của rơ Trần văn-Nay (đang mặc áo vàng) bị bể bánh, nên không theo kịp đoàn đua. Trong sáu tay cua rơ leo đèo, Trần minh Châu và Vũ minh Chức đã lướt lên trên và Chức đã rút thắng Châu ở đèo Cả. Nhưng khi gần về tới Nha-Trang thì Lê văn Phước đã thoát chạy trước và về nhất chặng Tuy Hòa—Nha Trang. Tiếp theo sau là Nguyễn văn Thi, Lê văn Tý, Lê hiếu Nghĩa, Nguyễn văn Khôi.

Vì cua rơ Trần văn Nay bị bể bánh cho nên tính chung số giờ lại, cua rơ Phạm văn Thanh (B.A) đã đoạt được áo vàng của Trần văn Nay.

Như chúng tôi đã loan báo hôm qua đoàn đua đã khởi chạy chặng 7 Nha-trang — Ba-mê-thuột. Mặc dầu 7 ta, đua Đại Hàn đã đến Nhatrang bằng xe lửa sáng hôm thứ tư 3-6, nhưng họ vẫn chưa tiếp tục lại cuộc

Xem tiếp C trang 4

Lê văn Phước về nhất chặng Phú Yên Nha Trang

Bà Lớn

Phóng sự tiểu thuyết của HOÀNG-HẢI-THỦY

VII.— MỘT NGÀY TRONG TÒA BÁO TIN-MAI.

L.T.S.— Để tránh mọi sự hiểu lầm, dù là nhỏ mọn, có thể xảy ra chúng tôi ân cần nhắc lại cùng quý bạn đọc rằng các sự việc được nói đến trong phóng sự đều đã xảy ra từ thời các chính phủ bù nhìn của Pháp

(Tiếp theo)

Ông Lý Thuyết, một ký giả già via chuyên môn viết những bài Xã Thuyết Xây Dựng Xã Hội lành mạnh và hướng dẫn thanh niên sống đời đáng sống và đả phá trụy lạc cho nhật báo Tin Mai đang đứng ngáp chảy cả nước mắt ra để cò kè hỏi vay tiền ông Quản lý đi hút thuốc phiện chợt nghe thấy ông chủ nhiệm gọi đến tên mình bèn xách tập báo chạy vội vào. Đang cáu sẵn, ông Tin Mai trút cả cơn thịnh nộ lên đầu ông này :

— Mấy bài «phóng» ông viết mấy hôm nay nhạt như nước ốc. Tôi đã bảo ông phải chửi thật là dữ đội tờ X nó đăng chuyện khiêu dâm câu độc giả cho tôi cơ mà ? Sao không thấy ông viết gì ráo trọi ? Hay là ông ăn tiền của tụi nó rồi mà ông câm đi ?

Ông Lý Thuyết vội chống chế :

— Bẩm chửi thì dễ rồi nhưng cậu phải coi xem mình chửi họ họ có thể chửi lại mình được không để liệu mà đỡ đòn chứ ạ ? Mình cũng đăng chuyện khiêu dâm, nó cũng đăng chuyện khiêu dâm. Mà chuyện của mình lại số dách lại khiêu dâm hơn chuyện của nó rất nhiều. Bẩm cái «Yêu đương ra rít» của báo mình khiêu dâm hơn cái «Ái tình trong Chăn bông» của nó nhiều lắm. Bây giờ mình mở miệng ra chửi nó là đăng truyện khiêu dâm, tôi chỉ e đến lúc nó quạt lại chơi mình.. vỡ mặt !

Thấy ông Lý Thuyết chống chế với một luận điệu hợp lý như thế, ông chủ báo Tin Mai lại càng điên tiết lên. Ông đập tay xuống bàn đánh bốp một cái :

— Ông lẩm cẩm lắm. Bộ ông chê tôi ngu, tôi không biết làm báo hay sao ? Ông tưởng tôi mù, tôi không thấy là báo tôi đăng chuyện khiêu dâm à ? Chính là, vì báo tôi đăng chuyện khiêu dâm mà tôi mới phải chửi những thằng làm báo khác cũng đăng chuyện khiêu dâm để cạnh tranh bất chính với tôi. Mà ông ngốc lắm ông cần phải biết là khiêu dâm.., cũng có ba bảy đường khiêu dâm chứ ? Cái khiêu dâm của báo tôi là

(Xem tiếp trang 4)

CÔNG TY LÀM NÚT S.O.G.E.C.I. trả lời bài lên tiếng của «Đoàn Công Kỹ Nghệ dệt áo thun V.N.»

SÀI GÒN.— Trong số báo ra ngày 19-5, phản ảnh tình hình công thương kỹ nghệ trong nước, chúng tôi có đăng tải tin tức nói về việc Công Ty Khai thác Thương Mại Kỹ Nghệ (SOGECI) than phiền rằng «các nhà nhập cảng không chịu đặt hàng giúp công ty» v.v. và kế đó vào ngày 2-6-59 «Đoàn công kỹ nghệ dệt áo thung Việt Nam» có gửi đến chúng tôi một lá thư xác nhận quan điểm của công đoàn và cho biết là công ty Sogeci không đủ khả năng để làm nút nhựa tiếp tế cho kỹ nghệ dệt áo thun. Mới đây chúng tôi lại nhận được phản ứng của Công ty khai thác thương mại (Sogeci) yêu cầu được lên tiếng công bố thêm một vài chi tiết để làm cho vấn đề thêm sáng tỏ.

Đây lấy kiến của «Công Ty khai Thác Thương Mại kỹ nghệ :»

«Đọc bài «lên tiếng» của Đoàn Công Kỹ nghệ dệt áo thun Việt Nam chúng tôi không ngạc nhiên chút nào mặc dù «Đ.C.K.N.D.A.T.V.N.» đã xuyên tạc sự thật nhằm hạ uy tín của Hãng chúng tôi, đồng thời đánh giá quá nhẹ quyết định của Bộ Kinh tế.

Thực ra, trước khi bác đơn xin nhập cảng nút ngoại quốc của «Đ.C.K.N.D.A.T.V.N.» Bộ Kinh tế đã cử ông Giám đốc Nha Công Kỹ Nghệ cùng các kỹ sư, và chuyên viên, bất thần đến xưởng Hãng chúng tôi (ngày 28-5-59) để điều tra tỷ mỉ về khả năng sản xuất, số lượng nhân công v.v... chứ không phải Hãng chúng tôi đã yêu cầu chính phủ bác đơn xin nhập cảng, như «ĐCKNDAT V.N» đã hiểu lầm và cố tình xuyên tạc vai trò chủ động và khách quan của Bộ Kinh Tế.

Sự thật là thế, chúng tôi xin nhường sự phán xét cho những nhà công kỹ nghệ trong nước và đồng bào.»

Luôn luôn tôn trọng công luận, lần chót chúng tôi đăng tải ý kiến của Hãng Sogeci, để chấm dứt vụ này.

TỪ THÀNH ĐẾN TỈNH

Giả Công an, bắt hết sòng bạc này tới sòng bạc khác

BẾN TRE.— Khoảng tháng giêng âm lịch vừa qua, trong nhà anh Phạm văn Biện ở xã An Phước có tổ chức một sòng bài cào. Trong lúc các con bạc đang sát phạt nhau, thình lình có một tên lạ mặt xông vô nhà, tự xưng là Công an và lấy một số tiền mặt là 465 đồng của các con bạc. Sau đó một sòng bạc nữa ở nhà anh Nguyễn văn Mạng cũng bị tên này vào lấy mất 500 đồng. Không một con bạc nào dám hó hé kêu ca. Nhưng sau, vì quá lộng hành, hành động của tên này thấu tai nhà chức trách. Tên lưu manh liền bị bắt. Tại bót y khai tên là Nguyễn minh Đức. Ngày 24-4 tên Đức bị tống giam.

Tòa tiểu hình Bến Tre ngày 3-6, đã tuyên phạt Nguyễn minh Đức 5 tháng tù ở.

Xổ số lậu

BA XUYÊN.— Vào khoảng đầu tháng 5 vừa qua, ông Nhiêm ở chợ Phú Tâm có tổ chức chơi xổ số lậu. Cách thức chơi xổ số này là lấy hai con số cuối của số độc đắc của vé số Kiến thiết Quốc gia làm số trúng. Trong số người mua số lậu này có ông Trương-Ya trúng 5.600 đồng (1 đồng trúng 70 đồng), nhưng ông Nhi... lại không chịu trả số tiền trúng cho ông Ya.

(Xem tiếp trang 4)

Ai thích dòng hò mới ?

Chớ tham rẻ mà mắc của cũ

ĐÔ-THÀNH.— Ít lâu nay, đồng bào ở Sài gòn thường thấy có những người chuyên môn bán đồng hồ «mới» một cách lén lút ở bên lề đường phố. Nhà chức trách liền mở cuộc điều tra. Vì tới hôm vừa qua, nhân viên chức trách Đô thành đã thộp cổ được hai tên chuyên bán đồng hồ theo lối nói trên. Tại bót chúng khai tên là Lê văn Mỹ 45 tuổi ở hẻm Trịnh minh Thế (K H) và Nguyễn văn Kiên ở hẻm Đỗ thành Nhơn (K.H).

Sau cuộc điều tra hai tên Mỹ và Kiên đã thú nhận là tất cả những đồng hồ mà chúng bán đều là những

Xem tiếp A trang 4

LUẬT GIẢM THUẾ TRƯỚC BẠ NHÀ và miễn thuế sản xuất ĐÃ ĐƯỢC BAN HÀNH

SAIGON.— Hôm 3-6-57, Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa đã ban hành Luật số 12/59 ấn định giảm thuế trước bạ cho các việc mua bán nhà làm bằng vật liệu nhẹ và Luật số 13/59 ấn định miễn thuế sản xuất 6% trong thời gian hai năm cho một số ngành sản xuất trong nước. Hai luật này đã được Quốc Hội thảo luận và biểu quyết.

ÔNG ĐÔ TRƯỞNG GIẢI ĐÁP THẮC MẮC của bạn đọc Ngôn-Luận

Trong số báo ra ngày 17-4 vừa qua, chúng tôi có đăng tải lá thư ngỏ của bạn đọc, than phiền về sự tại xóm Cù Lao có nạn gái điếm. Nay được thư giải thích của Tòa Đô Chính, chúng tôi xin đăng tải để bạn đọc cùng rõ.

Đô trưởng Sài-gòn
Kính gởi
Ông Chủ Nhiệm Nhật Báo «NGÔN-LUẬN».

Thưa ông Chủ-Nhiệm,

Quý báo số 1281, xuất bản ngày 17-4-59, nơi mục «Bạn đọc khiếu nại», có đăng bức thư của độc giả N.T.K. than phiền rằng tại xóm Cù-lao có một bọn gái điếm hành thường luật

Xem tiếp E trang 4

QUỐC-HỘI THẢO LUẬN TU CHÍNH NGÂN-SÁCH 59

- MỘT DÂN BIỂU THẮC MẮC: **LƯƠNG BỔNG VÀ PHỤ CẤP CỦA DÂN BIỂU BAO NHIÊU ?**
- **CUỘC THẢO LUẬN TU CHÍNH NGÂN SÁCH** ĐÃ CHUYỂN THÀNH CUỘC LÊN ÁN NẠN **ĐẦU CƠ VÉ SỐ**

Của d.p.v. PHAN-NGHỊ

SÀI GÒN.— Quốc Hội đã nhóm họp hồi 9 giờ 45 ngày 3-6-59, thảo luận về tu chính thứ nhất ngân sách tài khóa 1959. Sở dĩ phải có sự tu chính là vì số dự chi của các bộ đến tăng hơn số dự chi nguyên thủy.

Ngân sách Bộ Quốc Phòng năm 59 chỉ mới ghi tạm số kinh phí là 6 tỷ 42.517.000đ. Đến khi xét lại, số kết toán lại cao hơn 130.686.000 Ngân sách Bộ Thông Tin cũng thêm 11.780.000đ và các bộ khác cũng vậy.

Do đó, tu chính án đã đưa ra một con số dự chi cho ngân sách tài khóa 59 là 15 tỷ 276.000.000đ ; so với số dự chi cũ là 14 tỷ 994.385.000$ thì trội hơn lên 281.615.000$

Tuy nhiên tài nguyên cần thiết để quân bình bằng tu chính không do một sắc thuế mới hoặc đề nghị tăng giá biểu thuế nào đem lại.

Sau khi trình bày những lý do của việc lập tu chính án, thuyết trình viên đã yêu cầu quốc hội một biểu quyết cho toàn bộ ngân sách.

Thắc mắc về số lương dân biểu ?

Dân biểu Bùi quang Út đã không đồng ý biểu quyết một lần. Ông cho biết là Quốc hội cần phải bàn cái từng Chương, nếu không ít ra cũng từng Bộ, để dẫn chứng có thể biểu một cách thấu đáo những lợi ích của sự tăng giảm của các mục. Đồng thời ông cũng nêu lên một vài điểm thắc mắc.

— Trong mục chi phí cho Quốc hội có ghi lương bổng và phụ cấp. Dân biểu đã có qui chế hay chưa mà ghi vào như thế ? Nếu có thì lương bổng chính thức là bao nhiêu? Sự việc ấy cần phải biết vì lẽ có sự thụ hưởng của quốc gia thì cũng có bổn phận đối với quốc gia.

— Bộ Kiến thiết bị giải tán đổi thành Nha mà sao số chi phí vẫn giữ nguyên. Như vậy đổi ra Nha đã có ích lợi gì ?

— Tại sao xin tiền để tăng thêm số giáo viên dạy dỗ các con em thì không được, mà việc sửa sân Tao Đàn lại được chấp thuận ngay ?

Cơ quan nào sẽ tiếp tục cho dân vay tiền ?

Đứng về lập trường của Ủy ban, ông Hồ Giống đã cho rằng nếu biểu quyết từng Bộ hay từng Chương thì sẽ mất nhiều thời giờ. Ông đồng ý nên biểu quyết một lần. Ngoài ra ông còn đề nghị với Quốc Hội lấy số dự chi thêm cho Bộ Thông Tin

Xem tiếp D trang 4

Đôi bạn chém nhau tăng.. lười:

KẺ «THẮNG» BỊ MỘT NĂM TÙ Ở và thường 30 ngàn cho kẻ bại

của tlv HỒNG SƠN

TÂN AN— Nguyễn thành Bi tự Khởi ở xã Bình Tâm (Long an) với Trần văn Hoạch ở xã An vĩnh Ngãi cả hai là bạn thân với nhau. Ngày 22-10-58, Bi và Hoạch cãi và nhau vì một câu chuyện xích mích cũ Hoạch yêu cầu Bi cùng y về công sở để giải quyết. Bi không chịu đi. Khi ấy Hoạch mới chụp lấy con dao yếm để trên bàn «vọng thiên» trước sân nhà Nguyễn văn Lung rồi chém một nhát vào trán Bi, anh này giựt được dao và chém vào mặt Hoạch 1 dao đứt xương trán và đứt ngay phía dưới tròng đen bên phải làm cho Hoạch bị hỏng một mắt.

Cả hai đều bị truy tố về tội cố ý đả thương với trường hợp gia trọng là nạn nhân mù một mắt.

Trước tòa Đại hình lần đầu tiên ở Long-an, khai mạc ngày vừa qua, Nguyễn thành Bi bị tòa phạt 1 năm tù ở về tội cố ý đả thương với trường hợp gia trọng, và bồi thường cho Hoạch 30.000đ. Bi bị tòa hạ lệnh tống giam ngay sau phiên xử, còn Trần văn Hoạch được tha bổng.

NGÀY 13-6 BAN ĐẠI HÌNH

NHÓM THÊM 1 NGÀY ĐỂ XỬ VỤ CHA GIẾT NĂM CON

- SẼ CÓ 13 NHÂN CHỨNG RA TÒA.
- 3 LUẬT SƯ Đ.-M-QUÁT, NG-V-LỘC, NG-T-THÀNH SẼ BIỆN HỘ CHO NGƯỜI CHA ĐAU KHỔ KIA.

SÀI GÒN.— Đúng như chúng tôi đã loan tin trong một số báo trước, phòng luận tội đã nhóm họp phiên đặc biệt để quyết định và xét lại hồ sơ vụ ông Huỳnh văn Định bị truy tố về tội cố sát 5 con có dự mưu.

Sau phiên họp đặc biệt nói trên, và nhìn vào bản đăng đường về phiên xử đại hình sơ thẩm kỳ đệ nhị tam cá nguyệt, người ta mới thấy vụ ông Huỳnh văn Định sẽ được đưa ra xét xử trước ban đại hình ngày 13-6-59 tới đây. Như vậy là kỳ đệ nhị tam cá nguyệt của ban đại hình sơ thẩm lẽ ra bế mạc ngày 12-6-59, đã phải nhóm họp thêm một phiên xử để xử vụ ông Huỳnh văn Định.

Cũng theo bản đăng đường kia, trong vụ này sẽ có 13 nhân chứng và 3 luật sư Đỗ mạnh Quát, Nguyễn văn Lộc và Ng. Tấn Thành sẽ biện hộ cho bị can. Xin bạn đọc chờ đón xem bài tường thuật của chúng tôi.

ĐIỀU TRA CHÍNH TRỊ

DÂN CHÚNG VỚI CUỘC TUYỂN CỬ NAY MAI

- Tự do dân chủ đâu có phải là tự do thì thầm nói xấu chính quyền ?
- **Tự do dân chủ đâu có phải là tự do bỏ phiếu cho một ứng cử viên «vô danh thị» ?**

(TIẾP THEO)

Bài của Người Phóng Viên

Lập trường của cậu gác thang máy

Người ta ai nấy đều có sẵn một mớ thành kiến. Không hiểu vì đâu mà tôi có thành kiến vì những cậu gác thang máy tại những tòa bin ding lớn như những chuyên viên chỉ biết giam mình vào trong địa hạt chuyên môn của mình, còn ngoài ra coi sự đời bằng nửa con mắt, không cho có gì là quan trọng đáng để ý tới nữa...

Tôi cứ tưởng rằng cậu gác thang máy một khi rời bỏ bộ đồ khuy đồng sáng choang, một khi ra khỏi cái lồng sắt biết tự động chạy lên và trụt xuống, thì cậu không còn có gì là quan trọng nữa cả. Tôi đã nhầm to, và tôi xin công nhận là tôi đã nhầm to.

Nếu tôi thành thực với tôi hơn, thì có lẽ tôi đã tìm ra được cái nguyên nhân tại sao tôi lại có cái thành kiến ấy, nhưng vốn không thành thực được với chính mình là bao nhiêu, nên tôi vẫn tạm hài lòng với một dự đoán

Tôi đoán rằng tôi đã có ý nghĩ không hay như thế chỉ vì một lần tôi bị một cậu gác thang máy mắng cho vỡ mặt, và mắng đúng lúc tôi ở trong cái lồng rất là dất dụng vô của cậu, nên tôi đành chịu thua một cách rất an phận. Hôm ấy, tôi bước vào thang máy một sở kia. Cậu các đang mải xem truyện. Không muốn làm phiền cậu tôi không gật đầu chào hỏi gì cả. Cậu ta đang ngồi ghế trong góc đứng dậy đóng cửa. Cửa vừa đóng xong, tôi tinh nghịch ấn nút số 4, đáng lý ra chỉ phải ấn số 2 là lên tới từng tôi định lên, vậy mà tôi đã bấm số 4. Cậu ta hất hàm hỏi tôi: ông muốn gặp ai ? Tôi đáp ông C... Cậu cười khẩy : Vậy thì số 2 chứ tại sao lại số 4, ông cứ bấm đại, rồi lên trên ấy, lớ ngớ, người ta hỏi đi đâu, người ta trù cho có phải phiền ra không ?

Tôi chỉ còn biết lịch sự đáp lễ rằng cậu nói rất phải. Và tôi bước ra. Cho đến nay tôi vẫn chưa hề quên cái kỷ niệm êm đềm của chuyến đi thang máy ấy, và vì thế, tôi đã có cái thành kiến lệch lạc nói trên. Nhưng nay tôi nhận ra là tôi đã lầm.

Tôi đã công nhận rằng mình nhầm, và tôi tìm đã gặp một cậu gác thang máy. Cậu này đã cho tôi mợ ý kiến rất chững chạc về Quốc Hội trước một ly cà phê nóng, trong một quán nước không có âm nhạc.

Tôi không kể lể đã quen cậu trong trường hợp nào, sợ dài giòng đi lạc đề, tôi xin phép vào ngay câu chuyện.

— Chuyến vừa rồi anh có đi bầu không ?

— Ai là người không có nhiệm vụ đi bầu ?

Đành hơi thấy câu trả lời sắc mắc, tôi khêu thêm:

— Chưa hiểu hết ý anh đấy ?

— Thì báo chí các anh lúc nào cũng hô hào công dân làm trọn nhiệm vụ, cũng hô hào dân chúng đóng góp, tham gia, tôi trả lời anh thế chưa đủ sao ?

— Tôi muốn hỏi ý kiến riêng của anh cơ ?

— À anh muốn biết những con người như chúng tôi, những kẻ vì sinh kế đã suốt phải đi lo kiếm miếng ăn nghĩ gì về những ông nghị của các anh chàng ?

— Ông nghị nào riêng của chúng tôi ? Ông nghị đại diện cho toàn dân chứ ?

— Anh nói thế nghe hay lắm, nhưng thử hỏi anh, ông nghị nào xuất thân từ thành phần cần lao chúng tôi.

Xem tiếp I trang 4

Cổ-động

ÔNG DÂN BIỂU HÀ NHƯ CHI

GIẢI THÍCH LÝ DO SOẠN THẢO DỰ ÁN QUY CHẾ LUẬT SƯ đã được công luận sôi nổi bình luận

(Tiếp theo)

Ngoài ra việc ghi tên vào danh-biểu nếu không dừng đấn có thể bị ông Chưởng lý kháng cáo. Tôi tưởng rằng nếu Hội đồng luật sư thật tình trông coi việc học tập của các luật sư cho chu đáo và làm tròn phận sự thì cần gì còn phải tổ chức thêm một kỳ thi mãn hạn tập sự ?

Ngoài ra lý do làm tôi đề nghị bãi bỏ kỳ thi này là vì nó có thể đưa đến sự lạm dụng bất công. Thành phần Hội đồng khảo thí gồm có ông Chưởng lý, một ông Thẩm phán, một ông Luật sư, một công chức đại diện Nha Trước bạ, mỗi ông phụ trách khảo thí về một môn. Nếu thiếu điểm trong bất cứ một môn nào là bị đánh hỏng. Cần lưu ý ở chỗ luật sư trở lại «chấm» luật sư, đồng nghiệp chấm đồng nghiệp. Trong tình trạng ấy, sự bất công rất có thể xảy ra. Nếu có một vị giám khảo nào thiếu lương tâm chức nghiệp thì các kỳ thi kia biến thành một lợi khí do pháp luật giao cho để tùy ý mặc sức khóa chặt cửa luật sư đoàn.

Giải pháp thứ hai mà tôi đề nghị là bảo đảm đời sống vật chất cho luật sư tập sự. Hiện nay theo chỗ tôi biết việc xin vào tập sự tại các văn phòng luật sư thực thụ rất khó khăn. Khó khăn có lẽ vì một số luật sư không sốt sắng thâu nhận người tập sự. Con số 90 luật sư thực thụ và 40 tập sự giúp ta nhận xét điều ấy. Cứ tính mỗi ông thực thụ nhận một luật sư tập sự thì chỉ có 40 ông là có luật sư tập sự, còn 50 ông kia thì không. Trong lúc ấy hằng năm có một số lớn cử nhân luật do trường Đại học đào tạo đến xin tập sự. Số xin thì nhiều, số nhận thì ít nên có một số luật sư phải nhận tập sự với những điều kiện rất kém cỏi, mặc dầu pháp luật và nội qui bắt các luật sư thực thụ bảo đảm cho người tập sự một đời sống đàng hoàng. Tôi đã từng tiếp xúc một số sinh viên vừa mới tốt nghiệp trường Luật ra đến than phiền với tôi công việc làm khó kiếm. Chỗ làm công sở có hạn, đến xin tập sự tại các văn phòng thì hầu hết đều từ chối.

Vì những lý do ấy, tôi đề nghị phải có một số lương tối thiểu do Hội đồng Luật sư ấn định cho Luật sư tập sự. Phải có số lương ấy thì người ta mới có đủ can đảm vào tập sự tại các văn phòng. Có người ưa phân tích tinh vi cho rằng liên hệ giữa luật sư thực thụ và luật sư tập sự là liên hệ giữa đồng nghiệp với nhau chứ không phải liên hệ giữa chủ và người làm công nên đặt vấn đề lương tối thiểu không hợp lý. Nhưng người ấy muốn gọi số tiền trả cho luật sư tập sự là gì tùy gọi. Miễn làm sao số tiền ấy cho đủ để bảo đảm nhân vị cho người luật

Xem tiếp B trang 4

Nguyễn vĩnh Loại

TIN TÒA ÁN

Làm cố vấn pháp luật mà không theo luật thì... tù !

MỘT ÔNG CỐ VẤN PHÁP LUẬT LÁI XE HƠI ĐƯA 1 NỮ SINH QUA NHÀ BÈ

Đã tính chuyện «gió trăng» không được... mà lại còn bị 2 năm tù ở

SÀI GÒN.— Chắc bạn đọc còn nhớ rõ vụ cô nữ sinh Lê-K-L. đã vô đơn tố cáo với nhà chức trách về những hành vi không đẹp đẽ của ông cố vấn pháp luật Nguyễn vĩnh Loại.

Theo lời cô L. khoảng gần 20 giờ đêm 22-10-57, lúc cô vừa đi học về ở gần rạp Thuận Thành (Dakao) thì gặp ông cố vấn Loại lái xe hơi đi tới, kêu cô lên xe để đưa về nhà. Tin ở tuổi tác của ông này, cô L. lên xe, lúc đầu cô ngồi ở phía sau ; xe chạy một lúc, ông Loại lại bảo cô lên phía trước ngồi nói chuyện cho vui. Không ngờ, ông Loại cứ cho xe phóng sang phía nhà Bè, tới một quãng tối, ông Loại tắt ngay đèn xe, và tính chuyện... 35 ! Nhưng cô L. đã bất bình kháng cự sao đó khiến có người qua đường nghe được làm cho ông Loại phải dẹp tắt lửa lòng, để đưa cô về nhà. Do sự tố cáo của cô L. ông Loại bị đòi thẩm vấn rồi bị tống giam luôn về tội xâm phạm tiết hạnh.

Việc ra tòa sơ thẩm đại hình sáng qua ông Nguyễn vĩnh Loại luôn luôn chối dài và khai cả quyết không có biết cô L. mà cho rằng mình đã bị cáo gian.

Ngược lại cô L. vẫn cả quyết ông Loại đã có những cử chỉ xấu với mình đồng thời 1 số nạn nhân khác của bị can được gọi ra Tòa cũng xác nhận những hành động chẳng đẹp ấy nào mà ông «Cố vấn pháp luật» thường đã diễn ra với họ. Công tố viện xin tòa áp dụng điều 332 khoản 3 để xử phạt bị can. Kết quả : tòa xử phạt ông Loại 2 năm tù ở.

CHỦ NHÀ MỚI *(bảo chủ nhà cũ)* : — Muốn lấy lại nhà để ở hả ? Một trăm triệu !!

(Tin : nghe đồn 26-5-59 ngày tận thế 5.000 dân quê Nam Mỹ lo sợ bán hết gia sản. Không biết cái ngày 26-5 này có liên quan gì tới cái ngày 27-5, Cút Xép đe dọa gây chiến ?)

Đã đọc V.N.T.P. số 1
Quí Bạn không thể bỏ qua
VĂN NGHỆ TIỀN PHONG
SỐ 2 ĐÃ PHÁT HÀNH
Mua ngay Văn Nghệ TIỀN PHONG để biết :
— Ai là những kẻ trúng số... độc đắc 1 triệu ?
— Làm sao biết bơi trong nửa giờ ?
— Làm thế nào để con cho đẹp ?
— Vợ chồng ngủ chung hay riêng giường, đằng nào tốt hơn ?
Sau khi đã thưởng thức một truyện ngắn thật hay của cô Linh-Lan :
MƯỜI SÁU.. ĐÔI MƯƠI

DÂN NÓI DÂN NGHE

BA NHÀ (ĐỒ) BÁC HỌC !

Một trò rừng mở để thỏa mãu mê vừa được 3 nhà (đồ) bác học phát minh như vầy :

Ba trự ngồi ba góc, lấy ra một sấp giấy bạc, trộn lộn xà ngầu cho tối mắt cả ba. Xong rồi, rút tiền trong túi ra tố nhau. Họ hẹn với nhau rằng : «Anh lấy 2 số đầu (của tờ bạc sắp rút ở đống ra), bác lấy 2 số giữa, tôi lấy 2 số cuối»... Đoạn họ thách ăn thua...

Thế rồi, khi một tờ bạc (có sáu con số) được rút ra, xừ nào đem cộng 2 con số của mình lại mà được nhiều nhứt, thì xừ đó... ơơ tiền. Cứ thế, cứ thế... Khi nhân viên truy tầm ập vô, tuy không nắm được dụng cụ sát phạt gì, nhưng chứng có ăn thua rành rành ra đó, nên cũng phát mới cả 3 nhà (đồ) bác học này về bót để trình bày thêm chi tiết về phát minh mới lạ này.

Tiếc thay ! Có tài nhưng phạm «số 3» thành thử mắc chuyện lôi thôi với nhà chức trách !

CHƯA NGÔNG !

Một anh chàng muốn học Tú-Xuất, nhưng vì học chưa đến nơi đến chốn, thành thử vừa bị tóm : Anh ta lên khung đồ lớn rất bảnh, lại cỡi ca-táp hạng luých, tới một đại khách sạn giữa trung tâm Đô-thành tự xưng là đại thương gia để rồi... quịt tiền cơm tiền trọ tất cả 6000 đồng. Anh lại chơi ngông : chẳng phải đi đâu xa, chỉ bước qua vài trăm thước tới một đại khách sạn khác (ở cùng một đường) để đóng lại cái trò đại thương gia và đại... ăn quịt cũng ngót nghét sáu ngàn nữa !

Chơi như thế, tức là chơi ngông, và một khi đã tới cùng tột của cái ngông rồi, đáng lý phải... tốp lại, rút lui cho đúng lúc, thì anh chàng lại đâm ra ăn bậy : Trong tay có sẵn bao nhiêu chi phiếu ma, không biết tiêu tục đi mua đạt, đi ký đại để ăn... đại những món tiền kếch xù của các đại thương gia ! Anh lại ra chợ Bến-Thành để lừa tiền mua giấy số của mấy chị em ngân quần, rách áo ! Thế là anh bị sa vào bót chỉ vì tay mấy chị em !

Thế mới biết đời nay kẻ gian tham rất có thể ăn đứt những tay nhiều tiền nhưng cũng rất dễ bị hóc đồng bạc rắc của bà con khố rách, chưa biết chừng !

Và lại lối chơi ngông như cái anh chàng «thương gia đại» này còn thua xa cái lối chơi ngông của Tú-Xuất : Anh này chỉ một biết «ăn» mà chưa biết.. chơi !

Như vậy, nếu có ngực tự xưng là đồ đệ Tú-Xuất cũng chỉ làm nhục cho Tú-Xuất mà thôi.

THẦY-GÒN

NGOÀI CẢNH BƯỚM

Tình nghĩa... Đại hạ giá

Tình nghĩa thời nay rẻ quá bèo!
Mỗi ngày đâm bảy vụ... tù treo,
Vài ba trọng tội: Dao con chó
Đâm lộn nhau vì chuột với mèo

Chị nọ thay chồng bẩy tám phen.
Anh này bỏ vợ, cắt tình duyên
Xoàng xoàng mỗi độ năm ba lượt
Mấy cụ già kia cũng biết ghen!

Ba sáu mươi tư thích lộn chồng.
Ông già tám mốt vẫn còn ngông.
Thời nay hũ tìu đang lên giá,
Nhưng món ân tình bán rẻ không!

Xổ số mua còn phải sắp hàng!
Đồng tiền nguyên tử chẳng ai hoang.
Nhưng Tình với Nghĩa tiêu bừa bãi
Bán lẻ, mua buôn khắp dọc đàng

Phá giá, sinh nhiều mối cạnh tranh
Anh thì giết chị, chị đâm anh.
Phen này, ta quyết buôn ân nghĩa
Tích trữ, đầu cơ, chẳng phát... hành!

THẦN ĐĂNG

MỘT NGHỀ ĐẦY TƯƠNG LAI, NHIỀU HỨA HẸN

Quí bà, quí cô muốn có một việc làm thích hợp giúp ích hạnh phúc thêm cho gia đình, hoặc tự mình đảm đương một nghề vững chắc cam đoan trong 3 tháng thành tài, học phí giá quảng cáo 300$ một tháng, tiền sẽ đóng sau khi thành nghề. Chủ nhân nhiều kinh nghiệm và đã được cấp bằng hạng nhất về may khéo ngày 23-2-55.

Ghi tên tại **HOA-PHƯỢNG** *81 Bùi-thị-Xuân (Duranton) Saigon.*

NÓI VÀ LÀM...

Ai hay khạc nhổ, đàm nhớt, phổi yếu khó thở nhiều đàm, tức rang ngực, hồi hộp yếu tim, khó ngủ, kém ăn, tự nhiên sút cân, đau lưng, ưa mệt, đau giây chằng, ra huyết bạc, bất lực, mộng di tinh. Ho đàm nhớt, rát màn. Ho gà, ho sản lao lực, ho tồn sưng nám phổi uống BỔ-PHẾ LINH ĐƠN LOẠI A THỤY-LÂM. Uống một ngày một đêm không thấy đỡ khỏi, là thuốc không ưa xin làm ơn trả lại thuốc còn lấy lại đủ tiền đã mua.

Chậm đói, yếu bao tử, nhức đầu, đau nhức gân xương, tê bại yếu gân, phù nề bại xuội nửa thân hay cả người, sản sôi tê ngứa, lác nhiều đàm hoặc đau bụng, chậm tiêu, tức ngực, sình hơi hay ợ, đau lưng mỏi vai chạy đau lâm bịnh đó uống ĐẠI MINH TẾ THẤP HOÀN THỤY LÂM, dùng 2 ngày không đỡ là thuốc không trúng bịnh xin ra ơn trả lại, lấy lại về tiền mua.

Là thuốc gia truyền. Chính chủ nhân hành nghề đông y hơn 30 năm đã kinh nghiệm biết rõ coi mạch gọi đúng bệnh từ 7 đến 10 giờ 30. Chủ nhật từ 7 đến 8 giờ ban mai.

Có bán tại THỤY LÂM 191 Gia-Long Saigon — Đông Hòa 119 Lý-thường-Kiệt Phan-Thiết. Trần-văn-Kế 28 Phan-đình-Phùng Long Xuyên, 57 Nguyễn-Huệ Mỹ-Tho, Việt-Long chợ Dĩ-An. Phước-Lâu Phước-Tuy, Vạn-sanh-Đường 5 Hùng-Vương Đà-Nẵng.

Bịnh mệt nhọc, bần thần đã dượi ít ăn khó ngủ, hồi hộp đau lưng nhức mỏi,

Dùng : Thuốc Bổ Thọ Sanh Tố

thuốc Bổ rất hạp với mọi người, tánh chất ôn hoà, mát, mau Hiệu nghiệm. Dùng để khoẻ tim, mạnh thận, ăn ngon, ngủ yên, sức khoẻ sung túc. Có bán khắp nơi). Quảng An Hòa 169 Lê văn Duyệt Saigon.

(Tiếp theo)

CUỘC ĐỜI THÂM NGHIÊM CỦA ĐỨC PHẬT SỐNG

Tranh đấu chống ngoại bang

Nhiệm vụ của Vị Phật Sống rất nặng nề. Không những Ngài phải dẫn dắt toàn dân về mặt giáo lý, mà Ngài còn phải cầm đầu cả cuộc cứu vớt nước Ngài khỏi sự đè nén và xâm lược của ngoại bang. Nói đến ngoại bang người ta nghĩ ngay tới mấy trăm triệu người vô thần của khối Trung Cộng.

Thực vậy, từ miền Bắc, Trung Cộng lúc nào cũng chỉ lăm le tìm cách tràn vào Tây Tạng. Trọng trách của vị Phật Sống là phải luôn luôn nhìn thấy trước những mưu mô xảo quyệt của Cộng sản và sẵn sàng ứng phó với mọi biến chuyển của tình thế.

Do đó, người ta nhận thấy Đức Phật Sống thường vẫn giữ tình giao hảo với Ấn Độ ở miền Nam: Ngài đã từng là một vị thượng khách của Thủ tướng Nê-Ru (Ấn Độ) ngay cả trong khi Tây Tạng còn đang bình yên vô sự...

biết hết những chuyện đang xẩy ra trong dân chúng.

Chính vì hiếu học và ham hiểu biết như vậy mà Ngài lại không hề e sợ cái vị giáo sư dạy học cho Ngài. Trái lại, Ngài lại thấy học hỏi là một trò chơi một lối giải trí vô cùng hào hứng.

Trong những vật dụng mà Đức Đạt Lai Lạt Ma thứ 13 còn để lại có một cái ống nhòm. Ngài đã lấy cái ống nhòm ấy và chiếu xuống thủ đô Lát Sa mà nhìn xem dân chúng Tây Tạng sinh sống ra sao?

Trong mấy tháng liền, nhìn vào ống nhòm, Ngài đã thấy một người ngoại quốc. Đó là ông Heinrich Herrer, người Áo. Mặc dầu các vị Lạt Ma hết sức phản đối, Ngài vẫn nói anh Ngài là Samten ra phố tìm ông Herrer vào cung điện Potala cho Ngài gặp (năm ấy Ngài mới có 14 tuổi). Thấy ông Herrer không khúm núm quỳ lạy như

Đây là những ngọn núi mà Đức Phật Sống đã đi qua, trước khi sang tới Ấn Độ

Đức Phật Sống thích gì?

Như trên đây đã nói tới, trên môi vị Phật sống hiện nay (vị Đạt Lai Lạt Ma thứ 14) người ta vẫn thấy chớm nở một nụ cười. Có thể nói được rằng nụ cười đó là sự «êm dịu» độc nhất của Ngài, còn cuộc đời của Ngài thì toàn là những sự khắc khổ của một kẻ tu hành.

Ngài đã hỏi Samten anh của Ngài về đủ hết các thứ chuyện. Ngài muốn biết rất nhiều, muốn tất cả mọi người khác, Ngài không tức giận mà lại khen ông ta là người chân thành tốt bụng.

Từ đó, Ngài liền mời ông Herrer ở luôn trong cung điện và hằng ngày nói cho Ngài nghe về lịch sử và địa dư thế giới, về kỹ thuật và khoa học hiện tại, về nguyên tử lực về máy bay...

Chính ông Herrer đã kể lại như sau:

— « Ngài rất hay mê cái ống nhòm và cái máy ảnh. Ngài đã bảo tôi lắp ngay ở trong cung điện Potala cho Ngài một phòng chiếu bóng. Tự tay Ngài, Ngài đã lắp và tháo lấy các máy chiếu phim. Rồi Ngài lại nhờ phái đoàn thương mại Ấn Độ đưa phim từ nước ngoài vào cho Ngài xem... »

Đức Phật Sống rất thích xem chiếu bóng. Có thể nói là Ngài rất say mê Điện ảnh...

ooo

Đức Phật Sống tị nạn

Năm 1950, đã một lần, quân đội Trung Cộng tràn vào Tây Tạng. Đức Phật Sống đã phải rời bỏ Thủ Đô Lát Sa đi lánh nạn. Mấy tháng sau, Trung cộng đã điều đình và ký kết thỏa ước cam kết tôn trọng Đức Phật sống, tự do tín ngưỡng và tổ chức giáo hội ở Tây Tạng.

Nhưng rồi Trung cộng lại bội tín và như chúng tôi đã hằng ngày cống hiến bạn đọc đầy đủ tin tức ở ngoài trang nhất, Đức Phật Sống lại lánh nạn qua Ấn độ lần thứ hai.

— HẾT —

THUỐC BỔ DANH TIẾNG

Đại bổ Ngũ-Tạng-Tinh La Vạn Linh

Người ốm yếu mệt nhọc, lo lắng nhiều, ít ăn, khó ngủ, nhức mỏi đau lưng, tim yếu hay hồi hộp, hay đái đêm, ù tai, mắt lơ, dùng vào thấy kinh nghiệm. Rất hạp cho Phụ nữ để bổ huyết điều kinh. Người già được ăn ngon, ngủ khỏe (có bán khắp nơi).

Dùng dầu LA-VẠN-LINH để trị cảm gió, nhức đầu đau bụng, ỉa mửa linh nghiệm. *Mùi thơm dịu* (có bán khắp nơi)

LƯỢM LẶT! LƯỢM LẶT!

315 triệu người ở trong 900 thành phố lớn

Một nhà chuyên môn về kinh tế học ở Pháp vừa cho hay thế giới ngày nay còn phải đối phó một gánh nặng, gánh nặng đó là số tập trung dân số vào các thành phố lớn. Hiện nay có 315 triệu người sống trong 900 thành phố và mỗi thành phố có trên 100.000 dân cư.

Cuối thế kỷ này, 1/4 trên quả đất sống trong các thành phố hơn 100.000 dân. Riêng ở Ba Lê, từ năm 1954 đến năm 1958 số dân Ba Lê lên 800.000.

Trọng tài phải đi bằng xe tăng

Nhà trọng tài môn bóng tròn xứ Brésil Carlos Garrincha vừa tậu được một chiếc xe tăng cũ của quân đội. Ông sẽ dùng chiếc xe này trong những ngày có tổ chức những trận đấu lớn.

Sở dĩ, Carlos phải dùng đến xe tăng vì mỗi lần có trận đấu lớn lại có một số khán giả không bằng lòng tiếng còi quyết định trong trận đấu đợi đến lúc tan cuộc họ trèo lên chiếc xe hơi của ông và đã làm cho xe hư hại khá nặng.

HỎI: Quốc vương có cho rằng việc phải đưa một thái tử lên nối ngôi là hợp lý không? Ví dụ người ta không thể đưa một người giòng dõi đời Khadjars lên?

TRẢ LỜI: Không. Tôi có thể chết không có hoàng tử nối ngôi. Trong trường hợp ấy là quyền của tôi nghĩa là tôi có thể chỉ định người thay thế theo ý tôi.

HỎI: (Câu hỏi của một nữ ký giả) Vì quốc vương còn tin chắc sẽ có hoàng tử nối ngôi, xin quốc vương cho biết vài dự định về sự kén chọn một hoàng hậu sau này?

TRẢ LỜI: Tôi ly dị để rồi lại kết hôn. Tôi sắp cưới vợ. Nhưng cô, thưa cô có có chắc chắn cô sẽ làm lễ thành hôn với người cô gặp đầu tiên không? (Nữ ký giả đỏ mặt, về sau người ta biết rằng chính cô cũng chưa chồng).

Một du khách Mỹ một lúc ra ngoại quốc phải có giấy tờ gì?

Cũng như những du khách các nước khác, lẽ dĩ nhiên một du khách Mỹ mỗi lúc muốn ra khỏi nước là phải có một giấy thông hành. Nhưng ở Mỹ, người du khách còn nhận được một lá thư của tòa Bạch Ốc, có chữ ký của Tổng thống Dwight D. Eisenhower nữa. Đoạn cuối có những giòng chữ như sau: « Mỗi lần quí ngài du lịch ra ngoại quốc, quí ngài phải kính trọng luật lệ, phong tục các nước khác. Ngôn ngữ, cử chỉ của quí ngài cũng làm cho tổ quốc chúng ta thêm vang danh. Quí ngài nên tìm cách làm cho mọi người biết Mỹ quốc là một nước bạn của họ, nước Mỹ đang tìm hòa bình cho thế giới, hạnh phúc và an ninh chung cho tất cả các nước ».

Bỏ ra 2 triệu rưởi để đi săn cọp

18 ngày đi săn cọp. Giá tiền: 2.500.000 quan tiền Pháp. Đó là đề nghị của một nữ tư chức Mỹ với các tay triệu phú Mỹ. Mary Hurn, nữ tư chức ấy đã liên lạc với quốc vương Couch de Behar mướn một khu rừng để các tay thiện xạ đến đây trổ tài. Cô Mary Hurn lo xếp mọi công việc trang bị, du lịch, và các thú giải thích khác. Sáng kiến của cô đã gặt hái thành công khả mỹ mãn nên cô tính sẽ từ chức chân nữ thư ký trong một xí nghiệp ở Chicago và lập một hội chỉ chuyên việc du lịch và săn bắn.

Cô Mary Hurn hy vọng sẽ trở thành triệu phú một ngày rất gần đây.

Viên phi công từng lại chiếc phi cơ

(Tiếp theo trang 3)

Ở hầm trú ẩn, nhà bác học Oppenheimer và các nhà bác học nguyên tử Oak-Ridge chỉ biết rằng công việc của họ đã có kết quả.

Thế rồi những phi công ấy được chở sang căn cứ quân sự của Mỹ ở Thái bình Dương: đảo Tinian trong quần đảo Mariannes. Họ sống tại đó 3 tuần lễ và ba con chim sắt của họ được săn sóc hết sức chu đáo.

Mỗi phi đoàn gồm 30 người đã biết nhau và từng làm việc với nhau trong suốt nhiều tháng trời. Trong hàng sĩ quan cao cấp có Trung tá Tibbets, Thiếu tá Thomas W. Ferebee, Thiếu tá Frederick C. Bock, thiếu tá Charles Swency và thiếu tá Latherly. Ngoài ra có các viên đội Joe Stiborik, viên đội xếp Nails Kuharek, kỹ sư hàng không Abe Spitzer vô tuyến điện, viên đội Buckley, giữ máy ra đa, viên đội Dehar bắn súng liên thanh, Roy Gallaher, phụ kỹ sư, và L. người trẻ nhất.

Chỉ một mình trung tá Tibbets mới là người rõ nhiệm vụ công tác các trách nhiệm huấn luyện đoàn phi hành bay khắp mọi ngả trên không phận Thái bình Dương. Một hai chiếc bay thử trên đảo Nhật cốt để làm cho các giàn đại bác Nhật tưởng rằng đó là những phi cơ thám thính và không cần những phi đội hùng mạnh của họ đuổi theo. Trên vai thanh phi ít quan trọng họ dự tính sẽ thả những quả bom nguyên tử cỡ nhỏ. Nhưng loại bom đó không được chở tới căn cứ Tinian làm cho các phi công hơi sốt ruột.

(Còn tiếp)

MỖI NGÀY MỘT TRUYỆN

Một người mù... sáng suốt

Phóng tác của PHẠM CAO CỦNG

Viên thanh tra thám tử Hà Lân chầm chậm từ bàn làm việc bước qua chỗ cửa sổ, trông ra vườn. Chàng đưa bàn tay ra phía trước, sờ soạng, và cuối cùng thì tì khuỷu tay lên bậu cửa sổ, ngó xuống vườn...

Nói rằng « ngó », nhưng sự thật, thanh tra thám tử Hà Lân chỉ nhìn bằng...tưởng tượng. Đó là vì trong một cuộc vây bắt náo nhiệt ở Ngã Ba ông Ách đêm nào, chàng đã gan dạ xông vào trước tiên, tước khí giới của tên chánh đảng cướp Núi Cấm. Nhưng chàng không dè, giữa lúc chàng vừa xích được tay hắn thì một tên đồng đảng, từ phía sau đã rút súng lục, nhằm đầu chàng mà bấm cò. Kể ra, nhờ phúc đức Ông Bà còn dầy, nên viên đạn không trúng thái dương mà chỉ sướt qua trên màng tang Hà Lân thôi. Tuy nhiên, thoát được chết, chỉ bị có một vết sẹo dài ngang mặt, Hà Lân cũng bị mù luôn vì viên đạn đã cắt đứt mất những đường gân của thị giác.

Bởi vậy, lúc này, tì tay bên cửa sổ, tuy ngành mặt ra phía ngoài vườn, mà Hà Lân nào trông thấy gì đâu, chỉ nghe tiếng hót của con chim cu mà hình tưởng ra một cây mít xum xuê, trước kia chàng vẫn thường mắc võng ở dưới gốc cây mà nằm đọc sách. Thấy tiếng gió rì rào, thoảng đưa lại mùi hương nhẹ, Hà Lân tưởng tượng ngay ra bên gốc Dạ Lan Hương, có mấy cây nhài chi chít những hoa, mà chính tay chàng đã trồng năm trước!

Nhưng lúc này, trước mắt thanh tra thám tử Hà Lân chỉ có đêm tối dầy đặc. Tiếc cho cái thời hoạt động khi xưa, kẻ phế nhân chợt thấy như những mạch máu trong người bỗng sôi sục. Chàng đấm mạnh nắm tay lên bậu cửa, nghiến răng lẩm bẩm:

— Tên khốn kiếp!

Vợ chàng đương ngồi khâu trong góc phòng, hoảng hốt ngẩng lên nhìn chồng, rồi vội vã đến bên, se sẽ nắm lấy cánh tay chàng, dịu dàng hỏi:

— Có điều gì thế, mình? Mình đau hay sao?

Hà Lân lắc đầu:

— Không, nhưng mỗi khi nghĩ đến Hai Điều, tên phó đảng cướp Núi Cấm thì anh lại muốn vùng chạy ngay đi lùng nó!

Vợ chàng sẽ kéo tay chồng dắt đến ngồi bên chậu hoa Tử La Lan, có một mùi hương dìu dịu cao quí mà Hà Lân rất yêu thích rồi nàng nhỏ nhẻ nói:

— Mình không nên nóng nẩy làm gì! Em đoán chắc các bạn đồng nghiệp của anh cũng vẫn luôn luôn theo rõi Hai Điều, như vậy thì sớm muộn gì nó cũng bị sa lưới mà thôi!

Hà Lân lắc đầu:

— Khó lắm, em ạ, vì anh biết, trước kia Hai Điều đã từng là một kép hát có tài hóa trang, ít nghệ sĩ nào sánh kịp. Hắn có thể làm cho trẻ ra mươi tuổi, hoặc trở thành một ông già đầu tóc bạc phơ, không ai có thể nhận ra hắn được, một cách thực dễ dàng và mau chóng.

Ngừng lại giây lát, Hà Lân nói tiếp

— Trong đêm vây bắt đảng cướp nay, anh cũng có nghe thấy giọng cười nói của Hai Điều. Hắn lại có tài bắn súng lục rất mau, nên anh ngờ rằng chính hắn đã nhằm đầu anh mà nổ súng. Tuy nhờ ông bà phò hộ, anh thoát chết nhưng thành tật nguyền suốt đời, anh thề sẽ không dung tha hắn...

Bỗng ngừng lên, đưa cặp mắt không thần, hướng về phía vợ, Hà Lân nói dằn từng tiếng:

— Mình cần phải giúp anh tóm cổ tên Hai Điều thì anh mới có thể nguôi nguôi được phần nào!

Vợ chàng thở dài nắm lấy tay chồng:

— Anh ơi, em chỉ là một người đàn bà yếu đuối mà anh thì hai mắt bị đui, như vậy chúng ta làm sao bắt được Hai Điều?...

Hà Lân lắc đầu, bảo vợ

— Em khỏi lo! Anh đã có cách. Anh biết Hai Điều vốn nghiền thứ cà-phê pha rất đặc của chú Cẩu trong xóm gốc Thị nơi thường tụ hội của nhiều nhóm anh chị, yêu tà, bất lương. Như vậy thì khi nào thấy đã yên yên, Hai Điều cũng lần mò đến đấy, chứ chẳng không!

Vợ Hà-Lân suy nghĩ giây lát rồi nói:

— Nhưng chắc các bạn đồng nghiệp của anh cũng biết thế, họ tất nhiên cũng đã rình rập ở đấy, vậy mà có bắt được Hai-Điều đâu kia chứ!

Hà-Lân nở nụ cười bí mật:

— Nhưng mấy anh đâu có cặp mắt đui mù như anh

O o

Trong một căn nhà hẻo lánh ở ngoại ô châu thành, Hai Điều tên phó đảng cướp Núi Cấm đương soi kỹ càng lại bộ mặt trước một tấm gương lớn. Hắn cẩn thận xem xét lại như vậy vì bữa nay, hắn muốn « qua mặt » các thám tử một lần chơi coi thử.

Ỷ ở tài hóa trang thần diệu của mình, Hai-Điều đã quyết định tới quán chú Cẩu để uống cà phê chơi, — nơi đó mới có thể gọi là cà phê, chứ tại mấy tiệm nước khác thì chẳng qua là một thứ nước pha chế bằng ngô và gạo rang mà thôi!

Lúc Hai-Điều bước ra khỏi căn nhà bí mật này thì thực khó ai nhận được ra hắn nữa. Với bộ tóc đã hoa râm, cùng bộ râu thưa điểm bạc và những nét răn trên trán và má, Hai-Điều đã già hẳn đi trên hai mươi năm luân lạc. Với hai miếng cao su mềm đệm trong miệng, chỗ hai bên má, Hai-Điều đã làm cho bộ mặt xương xương của hắn trở thành mập và nở nang hết sức. Cẩn thận, trước khi đến quán cà phê chú Cẩu, Hai-Điều ghé vào tiệm mì Quảng-Châu, rồi đến xem những hàng ni lông tại tiệm thợ may anh Sáu. Cả hai nơi này, người ta vẫn thường gặp Hai-Điều luôn luôn, vì hắn vốn là khách hàng quen đã từ mấy năm rồi. Vậy mà bữa nay, từ ông chủ cho đến bọn người làm công ở hai tiệm kể trên, đều không một ai nhận ra được ông già mang kiếng trắng, dáng đi hơi còng còng, tay xách một chiếc gậy song nạm bạc ấy lại chính là tên phó đảng cướp Núi-Cấm lợi hại kia!

Sau khi đã được yên chí, Hai Điều mới đàng hoàng ngồi xe xích lô bảo đạp lại xóm gốc Thị. Hắn không hề lộ ra chút vẻ gì là lúng túng hay sợ sệt. Hắn móc ví trả tiền xe, rồi lại còn vặn chú phu xe:

— Gớm, chú cứ chạy loanh quanh mãi làm mất nhiều thời giờ quá! Nếu chú không biết đường tới xóm Gốc Thị sao không bảo tôi ngay để tôi chỉ lối cho!

Và Hai Điều thong thả bước vào trong quán. Trong chớp mắt, tên phó đảng cướp đã nhận biết ngay rằng mình chuyến này bước vào... tử địa. Hắn đã nhận ra hai người ngồi phía bên cửa ngách là hai thanh tra thám tử Trần-Liêu và Dương-Đạt, thuộc ban truy tầm và ngồi ở bàn ngay lối cửa ra vào là thám tử có cái « hỗn danh là anh Tám Chạy đua », thuộc ban Hình Cảnh lưu động.

Ngoài ra, Hai-Điều còn nhận rõ ngồi bên cạnh quầy trả tiền là thanh tra Hà-Lân, anh chàng thám tử mù, mang một vết sẹo dài ngang mặt.

Có lẽ cũng để thách thức đối phương, phó đảng cướp Núi Cấm ngồi ngay vào một bàn, gần quầy tiền, đối diện với Hà-Lân. Mà hắn dõng dạc gọi.

— Cho một « phin » cà phê nhé! Mà pha đậm đậm một chút!

Thực là một sự không ngờ, nhanh như cắt, Hà-Lân đã chồm về phía tên phó đảng cướp, hai tay ôm chặt cứng hắn và kêu lớn:

— Bớ anh em, Hai-Điều đây rồi!

(Xem tiếp trang 3)

SỐ 109 *Tiểu thuyết dã sử của* **HOÀI ĐIỆP THỨ LANG**

CHƯƠNG XII

Biển lớn trả thù

(Tiếp theo)

Nghiêm phu nhân điềm nhiên ngắt lời Đàm, và nhắc lại:

— Phải, như thế này tức là tôi với ông không chừng còn lênh đênh giữa biển khơi hàng tháng...May mắn lắm thì trôi nổi theo dòng nước độ...dăm hôm nữa, rồi rạt được vào một bờ bến nào xa lạ, hay là trôi được tới gần một hoang đảo...

Đàm Giao chỉ còn biết trợn tròn cả hai mắt mà nhìn người thiếu phụ. Hình như phụ họa theo lời nói của phu nhân, tiếng gió vù vù từ đâu chợt thổi tới, lúc trầm lúc bổng đứt nối, càng tăng thêm khung cảnh mênh mang xa vắng của trời biển.

Phu nhân nhìn vào quãng không, buông thõng từng tiếng

— Ông chưa từng nghe ai nói tới dòng Đại hải lưu à?

Đàm nhắc lại:

— Dòng Đại hải lưu? Thưa, tôi chưa nghe ai nói...

Phu nhân chau mày, hơi nhếch một nụ cười thương hại:

— Sao? Một võ tướng thống lĩnh thủy quân từ bao nhiêu lâu mà chưa từng nghe nói tới dòng Đại-Hải-Lưu? Tôi tưởng ông chỉ chưa được chứng kiến tận mắt, còn nghe nói thì ít nhất cũng có nghe rồi chứ?

Đàm ngượng ngùng cười chữa thẹn:

— Thực tình, tôi chưa được nghe ai nói tới dòng Đại-Hải-Lưu, bởi vì, phu nhân đã rõ cái « nghề » võ tướng thủy quân của tôi chỉ là một cái « nghề » miễn cưỡng. Kể từ khi gặp anh em dũng sĩ Lục Hải Khấu, tôi mới được tập sự cái nghề đi bể đôi chút... Nhưng, thực cũng chưa có dịp hiểu biết hết mọi truyện lạ của biển cả.

Phu nhân gật đầu:

— Không bể gì! Từ lúc này trở đi, ông sẽ tha hồ làm quen những kỳ quan của đại dương.

Nghiêm phu nhân giải thích:

— Những dân chài lưới miền duyên hải chỉ đánh cá ven bờ bể, ít phiêu lưu các miền đại dương xa khơi cũng không biết được dòng Đại Hải Lưu. Phải có dịp lênh đênh trên biển cả quanh năm mới biết: Dòng Đại Hải Lưu là một luồng sóng ngầm mạnh vô cùng, mỗi năm chỉ xuất hiện một lần, không biết phát khởi từ đâu và chẩy tới đâu, nhưng thực là một hiện tượng lạ lùng! Các thuyền bè đi gặp luồng sóng đó liền bị cuốn đi theo, không thể nào tránh thoát, và theo giòng nước trôi đi như thế này có khi vượt qua trùng dương đến tận chân giời góc bể...

Đàm Giao nhìn luồng sóng chảy xiết đang cuốn chiếc thuyền tam bản lướt đi nhanh vùn vụt. Chàng tưởng tượng hình như dưới đáy bể đang có muôn ngàn loài thủy quái, thần ngư cùng nhào mình kéo nhau đi hàng đàn, khơi sâu mặt biển thành luồng nước kỳ lạ này. Chàng lẩm bẩm nói:

— Lạ thật! Khắp mặt biển vẫn bình lặng, không nổi gió lớn chỉ có một luồng sóng ngầm cuồn cuộn trôi đi, mà chiều nước cuốn mạnh vô cùng! Tưởng chừng cả một đoàn thuyền lớn bị cuốn theo cũng đành phải buông chèo, bỏ lái, không thể cưỡng lại...

Phu nhân nói tiếp luôn:

— Đấy! Ông coi chiều nước chẩy mạnh như thác thế kia, cưỡng lại thì chỉ có đắm thuyền! Vả lại, biển lớn mênh mông bốn phía, biết đâu là bến bờ, thà phó mặc cho giòng Đại-Hải-Lưu cuốn đi, may ra còn tới được một bờ biển xa lạ...

Đàm Giao hỏi:

— Ngộ không may thì sao?

Phu nhân đáp rất thản nhiên:

— Không may thì chết lả giữa dòng, trước khi tới bờ, như tôi vừa nói lúc này,.. Bởi vì cũng có thể lênh đênh như thế này vài ba hôm, cũng có thể dăm bảy hôm, rồi thì gặp được một hải đảo giữa đường; nhưng cũng rất có thể hàng tháng chưa tới bờ bến...

Đàm Giao kinh ngạc:

— Hàng tháng chưa tới bờ bến? Cứ trôi đi nhanh như thế này? Vậy thì dòng Đại Hải Lưu này chẩy xuyên ngang Đông Hải vòng quanh cả Nam Hải tới Bắc Hải chắc?

Phu nhân gật đầu:

— Rất có thể! Giòng Đại Hải Lưu cuối năm thường chẩy từ Nam tới Bắc, và đầu năm thường chẩy từ Bắc tới Nam. Cứ như thế này, chưa biết chừng tôi với ông sẽ sang đến tận Trung quốc.

Phu nhân nói rất đứng đắn, nét mặt trang nghiêm có vẻ đang trầm ngâm suy tính.

Đàm Giao nhìn trộm người đàn bà. Chàng nghĩ tới cuộc phiêu lưu tình cờ mà chàng cùng người thiếu phụ trẻ và đẹp kia đang chung cảnh ngộ. Giữa trời cao nước cả, cứ thế này lênh đênh hàng tháng trên một con thuyền, chỉ có một mình chàng cùng một người đàn bà tuyệt sắc — và người đàn bà đó lại là người mà chàng thầm yêu dấu bấy lâu! — thực là một hoàn cảnh hãn hữu, có thể ví như Phạm Lãi sánh vai cùng Tây Thi lênh đênh Ngũ Hồ...

Nhưng một câu nói của phu nhân bỗng khiến cho Đàm Giao tỉnh cơn mơ mộng:

— Bây giờ, điều cần nhất phải lo đối phó ngay với hoàn cảnh: làm sao cho khỏi...chết đói và chết khát trên con thuyền này...

Đàm Giao ngẩn ngơ nhắc lại:

— Làm sao cho khỏi chết đói?

— Phải! Nếu cứ lênh đênh như thế này, dù chỉ vài ba hôm thôi, cũng rất có thể chết đói và chết khát! Vậy phải có lương thực thì mới sống nổi.

Đàm chợt nhìn lại chiếc thuyền tam bản nhỏ: con thuyền trơ trọi, không mui, không lái, không buồm, không có đến cả một bình nước uống! Vẻn vẹn chỉ có hai mái chèo gỗ..

Còn làm thế nào tìm được ra lương thực?

Đàm vụt nhìn thấy tất cả sự thật phũ phàng, chẳng thơ mộng chút nào như chàng vừa tưởng tượng: Phạm Lãi với Tây Thi ngao du Ngũ Hồ mà lâm vào hoàn cảnh nguy hiểm như chàng cùng phu nhân họ Nghiêm hiện thời, có lẽ cũng chẳng còn « bụng dạ » nào mà yêu nhau.

Đàm bàng hoàng lo sợ khi nhận thấy đến một giọt nước ngọt cũng không có!

Tự nhiên anh chàng bắt đầu thấy khát nước.

Đàm thốt nói ra miệng:

— Nguy quá! Làm thế nào bây giờ? Vừa đói vừa khát thì... sống qua được một hôm cũng đã khó, đừng nói tới năm bẩy hôm!

Người đàn bà vẫn điềm tĩnh hết sức. Tuy nhiên, nét mặt phu nhân đặc biệt nghiêm trọng, như cũng công nhận là tình trạng hiện thời quả có nguy hiểm.

Phu nhân chăm chú nhìn luồng sóng chẩy rào rào hai bên mạn thuyền. Hai đầu lông mày từ từ nhíu lại, phu nhân ngẩng đầu lên nói:

(Còn nữa)

Thắc mắc, kêu nài oan ức
Nhờ NGÔN - LUẬN chuyển đạt.

Bịnh nào thuốc nấy

ĐAU BỤNG MÁU

Đau bụng lăn chiêng, mặt mày tái mét, hoặc 2-3 tháng có kinh 1 lần huyết điều ra ít, nên uống BẠCH-PHỤNG-ĐIỀU-KINH số 37. Võ Văn Vân, rất hạp cho quý Cô mới kinh, quý Bà huyết kém, giá 28đ.50 uống 5 lần (Kỵ thai).

Trúng thực ỉa mửa

No hơi ợ chua, sình bụng. Trẻ con ọc sữa uống Tổ Thế Tiên Đơn VÕ-VĂN-VÂN công hiệu trong 5 phút. Giá 4đ. Nên mua để sẵn trong nhà

ĐAU TỬ CUNG

Tử cung sa, sưng, giây chằng yếu, bạch đái nhiều, uống BÁ ĐẢ SƠN QUÂN TÁN số 1 VÕ - VĂN VÂN linh nghiệm vô cùng. Hỏi các tiệm thuốc Bắc Việt Hoa.

NHÀ THUỐC VÕ-VĂN-VÂN 201-211 Đ.L. Nguyễn Tri Hc SAIGON

Nhức mỏi cùng mình, đau gân, nhức xương, hay phong tê bại xuội, đi đứng không động, uống TAM - HƯƠNG THÔNG VỆ HOÀN • ÔNG TIÊN • trong 3 ngày sẽ thấy sự công hiệu.

Băng huyết máu ra rồi xả hay là có thòng dây dưa không dứt, trước đi trước lại, trong người mệt nhọc khó chịu, lập tức uống PHỤ-NỮ SANH-TÂN HOÀN •ÔNG TIÊN• sẽ cầm liền

Ho lao ho tồn, ho ra huyết, ho không đàm hay là đàm máu lẫn lộn, quí vị đã dùng đủ thứ thuốc rồi mà không hết, xin đừng thất vọng hãy uống QUI-LỘC LAO-KHÁI-HOÀN •ÔNG TIÊN• có đủ yếu tố, trị lành quả quyết các bịnh trên. Có bán khắp tiệm thuốc Việt Hoa Saigòn 228, đường Lê-thánh-Tôn.

Thuốc kinh - nghiệm Đông-Y

PHỤ NỮ Kiện-Mỹ-Tố

Chuyên trị bịnh huyết xấu, bạch đái ra nhiều, tử cung sa, giây chằng đau, cùng máu sản hậu, tức nghẹn, v.v...

THUỐC BỔ Kiện-Thân-Tố

Chuyên trị thần kinh yếu, tim hồi hộp, tính toán chậm chạp; chán ngán hay quên, khi vui khi buồn, xay xẩm ít ngủ, thận hư đau lưng, mộng di hoạt tinh. Hai linh dược rất hiệu nghiệm bán khắp các tiệm thuốc Hoa-Việt.

Tổng phát hành: Nhà thuốc RỒNG BAY, 646 Phan-thanh-Giản Saigon.

VIÊN PHI CÔNG TỪNG LÁI CHIẾC PHI CƠ thả bom nguyên tử xuống thành phố Hiroshima sống cuộc đời như thế nào ?

- **EATHERLY ĐÃ BỊ BẮT GIỮ 5 LẦN VỀ TỘI CƯỚP, MỖI LẦN BỊ BẮT, TUY CÓ TỘI NHƯNG VẪN ĐƯỢC TRẢ LẠI TỰ DO.**
- **BÍ MẬT LY KỲ VỀ HAI QUẢ BOM NGUYÊN TỬ THẢ XUỐNG HAI THÀNH PHỐ NHẬT...**

GIANG-TẦN sưu tầm

Từng bị bắt giữ 5 lần

— Đưa tiền mau ! Đưa tiền mau !»

Gã giật lấy túi bạc và đẩy ngay cô thư ký xuống hầm rượu. Thân hình gã to lớn như anh chàng Tarzan trong phim chiếu bóng.

Nhưng rồi khách hàng tiếp tục vào đông đảo nên tên cướp thả lại túi bạc, cắm đầu chạy ra đường nhảy lên chiếc xe rồ máy định tẩu thoát.

Cách 2 tiếng đồng hồ sau, cảnh binh bắt được thủ phạm, lúc khám xét trong xe còn tìm thấy cả một băng đạn. Sau cuộc điều tra người ta được biết gã mang tên là Claude R. Eatherly, 40 tuổi, trưởng gia đình, quê quán ở Van Alstyne (Texas) trước làm chủ trại. Gã đã từng bị bắt giữ 5 lần về tội cướp nhưng mỗi lần bị bắt, tuy có tội nhưng đều được trả lại tự do.

Gã chính là sĩ quan Eatherly người đã chỉ huy một trong 3 chiếc B29, trong năm 1945 thả hai quả bom nguyên tử xuống thành phố Hiroshima và Nagasaki của Nhật. Con người đã từng lập được nhiều chiến công vinh hiển cho nên lúc ở mặt trận Thái Bình Dương về thì được gắn huy chương mề đay đầy ngực. Ở quân ngũ suốt 7 năm, không hề phạm lỗi nhưng lúc trở về quê quán con người Eatherly đã thay đổi hoàn toàn. Theo lời người vợ gã kể lại thì đêm đêm Eatherly lại thức dậy, mình ướt đẫm mồ hôi rồi la thất thanh « Thả xuống ! Thả xuống ».

Đến năm 1950, Eatherly được vào nằm điều trị tại bệnh viện quân y Waco vì bệnh thần kinh.

Bác sĩ Mac Elroy, sau khi khám bệnh cho rằng người anh hùng Hiroshima và Nagasaki hiện mắc bệnh mê sảng vì đã hối hận rất nhiều việc làm của mình, bệnh đó là bệnh « tự kỷ phạm tội chung ».

Trung tá Tibbets, hiện chỉ huy sư đoàn B52 ở căn cứ Tampa ở Floride (Mỹ) người từng điều khiển cuộc hành quân nguyên tử ở Nhật, chỉ huy pháo đài bay số 1 Erola Gay trả lời : Không có chiến sĩ nào trong cuộc hành quân trước phải hối hận. Eatherly bị bệnh thần kinh và đã đến giai đoạn tuyệt vọng. Chúng tôi cũng rất tiếc về những nạn nhân ở Hiroshima và Nagasaki. Nhưng không thể làm gì khác hơn nữa. Trong một cuộc chiến tranh, người ta cho lệnh bắn đại bác, phóng ngư lôi, thả một quả bom thường hay một quả bom nguyên tử, và các bạn chỉ biết vâng lời.»

Nhưng dân Mỹ vẫn chưa vừa lòng về lời tuyên bố đó. Một cuốn « bạch thư » được viết ra về hai cuộc hành binh bi thảm trên.

Lùi lại thời gian

Suốt mùa hè năm 1945, một số phi công lỗi lạc nhất của Không lực Mỹ luyện tập trên những pháo đài bay B 29 (43 thước đương cánh, 30 thước bề dài, vòng hoạt động 8000 cây số) bay trên sa mạc Nouveau-Mexique. Đó là những phi công tài ba được chọn lựa trong phi đoàn thứ 509 để dự một nhiệm vụ tối mật trong mặt trận Thái Bình Dương. Mỗi người đều đã có nhiều thành tích vẻ vang nhưng không một ai rõ về những bí mật hai thành phố nguyên tử Oak Ridge và Los Alamos.

Sáng thứ hai ngày 16-7-1945 vào lúc rạng đông, 1500 dân cư làng Carrizozo bỗng nhiên thức giấc dậy vì cuối chân trời nổi lên một ánh sáng đến lóa mắt, gay gắt hơn mấy lần thứ ánh sáng ban trưa. Tiếp đó là tiếng gầm từ lòng đất dậy lên. Mọi người kinh hồn khi một nấm lửa lên cao đến 10 cây số đùn đùn lên giữa trời cao. Xe nhà binh đậu sẵn quanh làng chờ lệnh nếu gặp gió bất lợi thì chở đàn ông đàn bà, trẻ con đi nơi khác.

(Xem tiếp trang 2)

TRUYỆN LẠ 4 PHƯƠNG !

LỜI THÚ TỘI CỦA MỘT « CON QUỶ SỐNG » : «TÔI ĐÃ GIẾT 3 TRIỆU NGƯỜI... »

(tiếp theo)

AN TÔN
Thuật theo de GRUNWALD

Những kẻ sát nhân có «tấm lòng vàng»

Như đã nói trong mấy bài trước, trong các trại giam thường có ba hạng cai ngục, hai hạng kể trước là những kẻ uống máu người không tanh. Còn một hạng thứ ba nữa, là những người có lòng. Họ còn biết thương người, còn biết động lòng trước những đau khổ của người khác.

Nhưng mà ngay ở trong hạng này chúng ta cũng cần phải phân biệt rõ rệt hai hạng người. Có những người rất giàu lòng thương, nhưng họ lại cũng là người thi hành thượng lệnh một cách hết sức sốt sắng, không hề phạm luật bao giờ. Vì thế cho nên, những người này chỉ có thể giúp đỡ những tù nhân chút ít thôi. Chẳng hạn như để cho đời sống tù nhân ở trại thêm đôi phần dễ dãi. Nhưng dù sao thì những người cai ngục này vẫn luôn luôn hết sức tránh những sự phiền phức tới họ. Cho nên dầu họ có tốt đến đâu chăng nữa, bọn tù nhân cũng vẫn bị nhiều cực hình.

Còn hạng cai ngục sau này thì khác hẳn hạng trên. Đối với tù nhân, họ luôn luôn tìm cách giúp đỡ. Thậm chí nếu có cần phải trái lệnh để cứu một người, họ cũng cố hết sức tìm cách giúp. Vì thế các tù nhân dưới tay nhóm cai ngục này có vẻ yên trí lắm. Họ làm ăn sốt sắng, sẵn sàng làm những công việc nặng nhọc mà người cai ngục sai bảo. Ít khi có sự nổi loạn hay sự làm reo bằng cách nhịn ăn ở trại của những người này.

Với một tấm lòng nhân từ và vị tha vô bờ bến, những người cai ngục này luôn luôn tìm cách cứu vớt tù nhân, vì họ cho rằng chẳng phải những người sống trong trại giam của Đức đều là người xấu cả. Thật ra thì phần đông tù nhân ở những trại giam của Đức là những người vô tội.

Sau khi đã kể khai tỷ mỉ từng loại tù nhân, từng loại cai tù y như một nhà « côn trùng học » chuyên khảo cứu về những loại sâu bọ sống lúc nhúc, bây giờ Rudoph Hoes mới đưa ra một thí dụ để chứng minh sự thật những lời của hắn. Hoes bắt đầu dẫn hắn chúng ta vào trong trại.

Trong tất cả những công việc mà các tù nhân phải làm, việc chuyên chở sỏi là một vấn đề cực nhọc hơn cả. Họ phải đẩy những toa xe «goòng» chở đầy nhóc những sỏi, qua những cánh rừng, những ngọn đồi. Việc làm vô cùng vất vả. Trong những trường hợp làm cái việc nặng nhọc này, nếu may mà gặp những người cai tù có «tấm lòng vàng» thì các tù nhân sẽ đỡ khổ.

Những cai tù có lòng tốt thường hay để ý tới mọi công việc của tù nhân. Nhất là việc chở đá sỏi. Chẳng hạn như họ đi xem xét những quãng đường « rây » ở vùng quê, nếu có chỗ hỏng, họ sẽ cho sửa ngay để các tù nhân đẩy xe đỡ vất vả. Họ không ép các tù nhân phải chở quá đầy. Có những quãng đường đèo, hay những chỗ phải băng qua đồi, họ ra lệnh cho tăng số người đẩy xe : Công việc khó khăn bao nhiêu thì họ cho tăng số nhân công bấy nhiêu họ lo cả đồ ăn thức uống cho những nhân công này. Ai bị bệnh tật đều được phát thuốc men chu đáo. Vì thế nên công việc trôi chảy mau lẹ. Suốt ngày quần quật dưới sức nóng như thiêu, hay dưới những trận tuyết băng, bọn tù nhân vẫn hăng hái làm việc. Nhờ đó mà mọi việc đều được hoàn thành mau lẹ, những số nhiên liệu cần dùng, luôn luôn thừa thải.

Ngược lại, tụi cai tù tàn ác, luôn luôn thích hành hạ tù nhân, coi tù nhân không khác gì súc vật : những quãng đường leo dốc, họ cũng mặc kệ cho bọn tù nhân xoay sở lấy. Họ chẳng cầu tăng người. Những quãng đường « rây » hỏng, không được sửa chữa, nên các toa « goòng » cứ thi nhau trật bánh, đè lên các phu xe. Người thì què chân kẻ gẫy tay, rên rỉ vang trời vì thế nên công việc chậm trễ. Cả ngày mà chỉ chở được có một nửa số sỏi cần dùng. Chẳng cần xét nguyên do, bọn cai liền đem bọn tù nhân ra hành hạ. Hành hạ chán, chúng vứt cho nằm rên rỉ ở trong một xó, rồi chúng lại lôi cổ các tù nhân khác ra làm thay.

Con quỷ Ốt-Uýt còn nói thêm rằng :

Không phải là vì điều kiện vật chất làm cho đời sống tù nhân trong các trại tập trung quá khổ sở, cái lý do chính yếu gây nên cảnh khổ cực là tình trạng «tinh thần bất an» của tù nhân do những sự đè nén, áp bức ; sự độc ác tàn nhẫn của bọn người độc tài cai trị họ.

Ngay ở trong trại, bọn tù nhân cũng vẫn đem trang bị khí giới để chống lại những tay cai quá độc ác. Họ không có súng ống, nhưng họ tìm đủ cách để tự bảo vệ.

Ở trong trại, tụi cai tù và tụi tù nhân được coi như là đại diện của hai thế giới kình địch. Đa số các trường hợp xảy ra sự đánh lộn thì bọn tù là nạn nhân. Nhưng dù thế nào đi nữa thì bọn tù nhân cũng vẫn phải tranh đấu để bảo vệ lấy cái sinh mệnh của họ, nên họ đã tìm hết cách này đến cách nọ để tự bảo vệ.

Có kẻ thì cứ khăng khăng chống cự. Nhưng vì thiếu phương tiện và khí giới nên họ phải chịu lãnh lấy những cơn lôi đình của bọn cai tù. Có những kẻ khác khôn hơn, giả câm, giả điếc thì được dễ thở hơn. Lại còn có những tên ranh mãnh hơn nữa, đến cái mực táng tận lương tâm, là trở nên thù địch của chính các bạn đồng cảnh. Nhờ thế mà những tên này được cất nhắc lên làm *Kapos* (trưởng toán) hay là làm khu trưởng v.v... do đó đời sống của chúng được dễ chịu hơn.

Chẳng phải chỉ có thế mà thôi đâu. Ngoài ra những loại tù nhân vừa kể, còn có những người khác dám « đánh một lá bài liều mạng » là tìm cách vượt ngục. Vài người khác thì chán nản, ngả lòng phó thác cuộc đời cho định mệnh và thần chết. Sau cùng là những kẻ hết hy vọng tranh đấu, thần trí rối loạn, thể xác hao mòn, không chịu nổi sự đói khổ ngày đêm hành hạ, họ đã cần lưới tự vẫn !

Đó là tất cả những hành động rùng rợn ít ai dám nghĩ tới.

Những sự kiện không ai dám tin là có thể có được, mà tôi đã thấy tận mắt, trong suốt bao năm dài đằng đẵng phục vụ tại các trại giam của Đức.

Him-Le ra lịnh tàn sát toàn diện

Đó là vụ hè 1941 (tôi không nhớ rõ ngày) ngày mà tôi bị triệu về Bá Linh, tới nghe bịnh của Him-Le, do một tay sai của y báo tin cho tôi. Trái với thường lệ, lần này, tôi được chính Him Le tiếp kiến. Thật ra trước kia tôi chỉ được nghe lệnh của hắn, chứ chưa hề bao giờ được trông thấy mặt hắn. Gặp tôi Him Le liền nói :

— « Vị chỉ huy tối cao đã ra lệnh là phải kịp thời thanh toán tới vấn đề Do thái. Chúng ta là nhân viên của SS, vậy chúng ta có nhiệm vụ phải thi hành nghiêm lệnh đó.

(Mai tiếp)

GÁC LẠI

Vì một lẽ riêng, mục Mách Luật tạm gác lại một kỳ. Xin cáo lỗi cùng độc giả.

của Bác sĩ ANH-TUẤN

TRẢ LỜI :

— Ông S.L (Biên Hòa) : Có thể tiêm Kthrombyl hoặc Hemodal uống Calcium Corbières.

— Ô. HUỲNH THỤC CƯ : Run ấy hay làm cho mất máu và sinh ra nhiều trứng bệnh ở bộ tiêu hóa. Phải uống thuốc dun có chất Fongère mâle hoặc Thymol, hay Tetrachlorure de Carbone. Phải tiêm hoặc uống thuốc bổ máu có chất Fer và Arsenic.

— Em NGUYỄN VĂN THẾ (Chu văn An) : Nhờ Bác sỹ nhà trường khám bệnh cho.

— Cô BÍCH NGỌC : Có thể dùng thuốc Miltonn. Trước khi đi ngủ uống 1 viên và tiêm thuốc bổ như Vitamine C Vitamine B12.

— Bà VÕ THỊ THIỀU (Sài gòn) : Có thể dùng thuốc Bepanthene thuốc nước để bôi thuốc viên để uống.

— Trung úy HƯƠNG : Có thể dùng Tetracyne 0,250 Mỗi ngày uống 3 viên uống trong 5 hôm. Nhét vào âm hộ trước khi đi ngủ 1 viên : Ovule Terramycine, nếu không khỏi đi khám bệnh để lâu có hại.

— Em NGUYỄN ĐỨC THÀNH : Em có thể tiêm Atropine và uống Sedogastrine. Lúc đau uống 1 viên, mỗi ngày 4 viên. Bệnh kia rất có thể vì run mà ra.

— Ô. NGUYỄN BỘI HOÀNG (Vientiane) : Sán kim hay sán sơ mít ? Ra thăng nhà thương Vientiane kể bệnh xin thuốc có tiện không ?

— Cô NGUYỄN THỊ HỒNG LOAN Saigon : Mỗi ngày có thể dùng 2 viên. Uống trong 5 hôm.

— Bạn NGUYỄN THẾ HÙNG : Nên đi Bệnh viện Bình dân khám bệnh và xin chữa : Để lâu có hại.

— Bạn LÊ MỘNG HOÀN : Nên đi chữa mắt ở Bệnh viện Bình Dân. Để lâu có thể lòa được. Rất có thể bị thiếu máu đấy.

— Cô TRẦN THỊ DOAN TRANG (Tân định) : 1) Có thể uống Nisidina. Mỗi ngày uống 2 viên sáng 1 viên chiều 1 viên.

2) Rất có thể thịt thừa ở trong mũi.
3) Uống Glutaminol.
4) Nên đi thử máu.
5) Người yếu nên thế.

— Ô. TRẦN HIỆU (Long An) : Ông có thể dùng Vagoprol hoặc Sympathyl. Mỗi ngày uống 2 viên.

— Ô. NGUYỄN VÕ HÙNG (Sàgòn) : Bôi Pommade Hydrocortisone. Nếu không khỏi, đi khám bệnh ngoài da ở Bệnh viện Bình Dân.

— Em NGUYỄN ĐỨC TUẤN (Phú nhuận) : Trước khi đi ngủ tắm nước nóng và uống 1 viên Pertranqu.l. Tiêm thêm Vitamine C.

— Ô. NGUYỄN NGỌC XUYÊN (Phú nhuận) : Lúc đó cho ra ngoài. Không hại gì và như thế mới tránh được «hơn nữa tá » ông hỏi nhiều câu quá.

Một dịp khác sẽ trả lời.

IV.— Một cô gái bị vu oan giá họa

PHAN-KHANH lược thuật

(Tiếp theo)

Mặc dầu tờ báo ấy đã cố tình đi ngược lại dư luận, có khuynh hướng muốn gỡ tội cho Mỹ Nga, nhưng dân chúng đã không thèm để ý đến những lời biện hộ ấy. Cái đám quần chúng hiếu kỳ này vẫn cho rằng nàng đã chủ mưu đầu độc.

Dư luận quần chúng đã định đoạt. Công lý không thể làm ngơ lâu hơn nữa về những lời đồn đại ở phố phường. Một luật sư tên là VỹLinh đã đem việc ấy tố cáo với ông Biện lý Sơ thẩm pháp đình. Ông này hơi ngạc nhiên một chút, đã ra lệnh cho lão Cò Bích-Cò tống giam nàng Mỹ Nga.

Khi lão Cò tới đòi Mỹ Nga theo mình đến nhà ông Biện lý Lý Vinh thì nàng đã ngờ rằng ông Lý Vinh sẽ che chở cho nàng nên nàng đã tỏ dấu hài lòng :

— À được. Tôi có thể tự giải bày cho tôi được.

Lúc dẫn Mỹ Nga đi, lão Cò đã phải khó khăn lắm mới xua đuổi được đám người hiếu kỳ chen chúc trước cửa nhà bà Khán Huê. Mỹ Nga được dẫn tới nhà giam. Ở đây người ta đã khám thấy trong áo lót của nàng một cái chìa khóa mà nàng bảo rằng đó là chìa khóa tủ buýp phê của nhà bà Khán Huê.

Ngày 8 tháng Tám năm 1781, ông Biện lý cho lệnh giải phẫu thi hài cụ Bẩy.

Những nhà giải phẫu đã thấy ở trong dạ dầy ông ta một chất rượu màu gạch đỏ như là rượu vang chộn lẫn với những cặn của nó. Đem phân chất người ta thấy có chất thạch tín.

Cụ Bẩy đã bị đầu độc.

Cũng ngày ấy, người ta lại đến nhà bà Khán Huê để điều tra thêm về những người bị ngờ độc sau bữa ăn hôm ấy.

Trong cuộc điều tra bổ túc này. Mỹ Nga lại bị buộc thêm một tội ăn cắp nữa. Chả là cái chìa khóa mà người ta thấy ở túi áo này chẳng những đúng là cái chìa khóa của tủ buýp phê nhà bà Khán Huê, mà còn mở được cả tủ của bà hàng xóm nữa. Một điều đáng nghi nữa : nhà bà này lại mới bị mất trộm.

Vì thế bà Khán Huê đã khăng khăng đổ tội lên đầu Mỹ Nga.

Nhiều ngày qua đi. Ông biện lý đã cùng với một số thẩm phán tra xét vụ án này, nó kéo dài đến 8 tháng.

Ngày 17 tháng 4 năm 1782 quyết định án lệnh, buộc bị can vào những tội sau đây :

— Ngày 6-8-1781 đã đầu độc cụ Bẩy.

— Ngay ngày hôm sau lại có dụng tâm giết hại cả gia đình bà Khán Huê và các thực khách.

— Tàng trữ thạch tín ở trong túi áo lót để tiếp tục mưu toan giết người.

— Ăn cắp những vật trong nhà bà Mẽ Ninh, hàng xóm nhà bà Khán Huê.

Mỹ Nga sẽ bị trói vào cột rồi bị thiêu sống. Người ta sẽ viết một giòng chữ lớn vào phía sau lưng nàng : « *Kẻ đầu độc và ăn cắp* ».

Ngày hôm sau án nàng được tuyên bố. Mỹ Nga được gửi đến Ru-Ăng ở đây nàng chờ đợi lệnh tối hậu quyết định của Nghị viện. Cho tới ngày 17-5-1782 nàng mới bị giải về Ca-En là nơi nàng sẽ bị thiêu sống.

Ngày hành quyết ấn định vào ngày 29 tháng năm. Nơi xử cũng đã được bố trí sẵn sàng. Không còn một ai có thể cứu thoát được Mỹ Nga nữa. Nhưng may mắn thay ba ngày trước khi nàng bị xử tội, có ba vị tăng lữ tới Ca En thăm các tù nhân trong trại giam. Những lời than thở, rền rĩ của Mỹ Nga đã khiến các vị ấy vô cùng xúc động :

— Chao ôi ! Thưa các Ngài con vô tội và con không còn hy vọng gì thoát nạn được nữa.. Con sẽ phải chết một cách đau đớn thê thảm như thế ư ? Nếu như vậy thì còn gì là công lý nữa.

(Còn tiếp)

TỬ VI hàng ngày — PHIẾU TỬ VI của Ngôn-Luận

VẬN MẠNG MỖI NGÀY CỦA QUÝ BẠN

do Đột-sĩ TÙNG-KHIÊM phụ trách

L.T.S.— Quí bạn muốn được biết khang ! lá số tử vi đoán vận mạng năm qua và năm tới, xin cắt đủ 50 phiếu « tử vi Ngôn Luận » gửi về cho bản báo kèm theo ngày giờ năm sinh và địa chỉ rõ ràng.

NGÀY MẬU NGỌ (29 tháng Tư năm Kỷ Hợi)

THỨ SÁU 5-6-1959

KỴ TUỔI : Nhâm Tý, Giáp Tý

Hành Hỏa — Sao Ngưu — Trực Trừ

TUỔI	NAM MỆNH	NỮ MỆNH
TÍ	Công việc làm nên cầm chừng giữ nhịp không nên ...nh việc lớn lao vội vì hôm nay xấu. Cứ việc giữ vốn.	Mưu tính công việc đi xa chưa có lợi, bạn hãy nán lại một ngày. Chiều nay có tin xa về, gia đình yên vui.
SỬU	Công việc dự tính của bạn có thể thành tựu được. Cứ tiến hành đi sẽ được kết quả tốt. Tình ảm vui vẻ.	Vận đen đã qua, bạn nên hăng hái mà tiến hành công việc, sẽ có lời nhiều đấy. Về chiều càng tốt hơn.
DẦN	Buổi sáng có sự xích mích nhỏ trong gia đình bạn hãy cố nhịn mà giữ cho toàn hạnh phúc. Chiều có tin xa về.	Gặp gỡ người bạn lâu ngày, rất vui vẻ, và nhắc đó chuyện làm ăn sẽ được lợi, cùng bạn hợp tác có kết quả đấy.
MÃO	Sao không kiếp đất hãm bạn nên dè dặt công việc làm ăn, nếu bốc vác sẽ bị thua thiệt. Để phòng sự mất của.	Sáng ra đã có sự xích mích, hãy nín nhịn, không nên nghe sự dèm pha có hại cho hạnh phúc gia đình.
THÌN	Sáng có lộc nhỏ, chớ vội mừng buổi chiều không ăn thua gì còn gặp sự tức bực nữa. Buổi tối không nên đi đâu.	Có người bạn sơ giao đi xa về nói chuyện làm ăn và rủ bạn cùng đi. Chớ nghe theo mà bị gạt.
TỊ	Tính chuyện gì cũng nên, làm việc gì cũng gặp thời vận tốt, bạn nên dấn bước đi chớ bỏ lỡ dịp. Tốt nhất tuổi 43.	Nhờ ảnh hưởng của sao Thiên lộc, việc làm ăn buôn bán cứ phát triển mạnh lên, chắc có lợi nhiều. Buổi chiều càng tốt
NGỌ	Mong mỏi làm cái lời hứa suông ấy ! Không ăn thua gì đâu. Tối nay bạn sẽ gặp chuyện khác may mắn và có lợi.	Không nên tính chuyện hơn thua với người, sẽ xảy ra tai tiếng có hại cho phẩm giá của bạn. Chiều tối cứ ra ngoài.
MÙI	Xuất hành tốt, đi về phía đông nam sẽ gặp may mắn, và có hoạnh tài. Càng đi được sớm càng tốt hơn.	Thua lỗ là tại vận mình bạn đừng buồn rầu, cứ vững dạ hoạt động, hôm nay có cơ phát đạt đấy. Tốt nhất tuổi 29.
THÂN	Đừng thấy khó mà vội nản lòng. Công việc đã trù tính cứ tiến hành sẽ có lợi. Tốt nhất tuổi 52.	Những chuyện vẩn vơ ấy bạn để tâm làm chi. Cứ tĩnh trí mà chăm lo công việc, rồi người ta sẽ hiểu cho bạn.
DẬU	Thời vận đang hồi đỏ, mọi công việc tiến hành đều có lợi, nhất là việc xuất phát tiền tài. Làm nhanh càng tốt.	Việc hôn nhân lúc ban đầu trở ngại, nhưng sẽ thành tựu từ ngày hôm nay, vì có sao Hồng hỉ. Tuổi 51, 63 có lộc vào
TUẤT	Những công việc trù liệu hôm nay chưa nên tiến hành vội vì nhật vận không tốt. Tuổi 50 đề phòng bạn xe cộ.	Có kẻ nhòm nhỏi toan lừa gạt bạn về tiền bạc, chớ tin người xa lạ nói ngọt, sẽ có hại.
HỢI	Mấy ngày tốt liền nay nhờ ảnh hưởng của sao Tử phủ lại càng tốt lắm. Mọi công việc tiến triển khả quan. Tài lộc vượng.	Công việc cứ tiến hành theo nếp cũ, không nên bốc vác lắm, chỉ khó nhọc mà uổng công. Chiều có tin xa về.

NHẮN TIN : Cô Hoài Thu Nha-Trang : Cô quên mất giờ sinh, chúng tôi không thể lấy giúp cô lá số được. Mong cô thông cảm giùm cho.

Đọc và cổ động *Ngôn-Luận*

MỖI NGÀY 1 TRUYỆN

(Tiếp theo trang 2)

Lập tức, các bạn của Hà-Lân cùng ùa tới, và chỉ trong phút chốc, Hai-Điếu đã được đeo cặp vòng thép nơi cổ tay. Không do dự, vợ Hà-Lân đã dựt mạnh bộ râu giả của Hai-Điếu xuống, lộ ra chân tướng của tên bất lương khát máu.

Mọi người cùng xúm xít lại khen ngợi thám tử Hà-Lan và tò mò hỏi chàng sao mà « tài » như vậy ? Hà-Lân chỉ mỉm cười sung sướng, trả lời : « Nào có gì đâu, chẳng qua là vì bị đui mù, « nhẫn nhập tâm », cặp tai tôi trở thành tinh vi vì nhận được ra ngay giọng nói của Hai-Điếu, mặc dầu hắn đã cố gắng làm sai lạc hẳn đi ! ».

Tiểu thuyết của LÊ-VĂN-TRƯƠNG

SỐ 24

PHẦN THỨ HAI

(Tiếp theo)

Chấn Lợi đi rồi, Tất Vinh đứng lặng thinh dựa lưng vào thành bàn nhìn ra ngoài trời. Bích Ngọc biết là chàng đau đớn lắm, nên kính trọng sự đau đớn của chàng cũng không hỏi han gì.

Một lúc thật lâu, Tất Vinh mới quay đầu vào, thở dài, rồi ôn tồn bảo nàng :

— Thôi, con người ấy bỏ đi rồi, chị ạ. Tôi đoán có sai đâu. Chị làm ơn lại bảo nó muốn yên lành thì giả con ngay cho tôi, rồi chị bế cháu về đây hộ tôi.

— Anh ơi, anh đừng ngờ chị ấy bàn bạc với cái thằng ngốc này để đem tiền đến đây... như thế đâu. Chị ấy có thể lầm lỡ, nhưng chị ấy phũng phàng đến thế đâu. Chị ấy vẫn quý anh và khinh cái thằng ngốc này lắm. Hôm qua, chị ấy có nói với em chị ấy sẽ nói rõ cho nó biết, rồi chị ấy đàng hoàng đem con đến đâu với anh.

— Những cảm tình của nó đối với tôi thế nào bây giờ tôi không cần đếm xỉa đến nữa. Nó là đứa ăn phản không biết thối. Rồi một khi nó đã nuốt được một thằng đàn ông cái hang thằng Chấn Lợi thì nó giả cái lòng tham tiền của nó phải to lớn lắm, làm sao còn có thể về ở với tôi được nữa. Chứng cớ : nó nói cho thằng này là nó sẽ trở về với tôi, nó thừa biết thằng này mê nó như thế thì đời nào bằng lòng để cho nó đi. Thế có khác gì bảo giữ nó lại. Nhưng thôi thôi lạy chị, đừng nhắc đến nó nữa, quên đi quên đi là hơn. Chị làm ơn đem cháu về đây hộ tôi. Và chị bảo nó nếu nó không đưa ngay cháu cho chị thì tôi lại đấy. Lúc ấy chớ có trách tôi là tàn nhẫn. Khi tôi điên lên, tôi có thể làm những gì, chắc nó đã hiểu đấy. Thôi chị đi hộ ngay cho, và đừng nói đến nó nữa.

Bích Ngọc biết nhắc nhở đến Yến chỉ làm cho Tất Vinh khổ sở, nên không nói năng gì, ngùi ngùi ra đi ngay.

oOo

Bích Ngọc đi rồi thì Tất Vinh mở cặp. Bao nhiêu thư từ, hình ảnh của Yến, chàng đem ra xếp thành một đống. Chàng lặng lẽ đánh diêm, lặng lẽ ngồi nhìn lửa cháy. Cho đến khi cháy hết rồi, chàng mới đứng dậy lấy giầy đi lên đống gio :

— Xong ! thế là xong ! xong ! xong ! xong !

Chàng vừa nói rứt thì có hai bàn tay ôm chầm lấy chàng, rồi tiếng khóc của Yến nấc lên :

— Anh không thương em thật nữa ư ? Anh nỡ lìa em thật đấy ư ? Anh đốt hết rồi ư ?

Mấy phút trước đây, Tất Vinh tức giận tưởng gặp mặt Yến thì có thể bóp cổ cho chết đi được. Nhưng sau khi đã đốt những kỷ niệm thì chàng thấy nhẹ hẳn lòng đi. Chàng quyết định rồi tự nhủ : « Giận làm chi những con người lòng chim dạ cá ấy cho nó khổ thân » Cho nên khi Yến ôm chàng và nói như thế thì chàng bình tĩnh như không, bình tĩnh chờ cho Yến nói xong, mới nhẹ nhàng gỡ tay Yến ra, rồi quay lại :

— Thôi, khóc làm gì nữa, hở em ? Tôi rõ em lắm rồi ! con đâu ? sao em không đem nó lại đây giả tôi cho xong đi để từ giờ chúng ta khỏi phải gặp nhau nữa.

Yến đã rõ con người nhiều máu lạ của chồng mình. Nàng cứ đinh ninh lúc gặp, chồng sẽ gầm hét giận giữ, hay ít nhất cũng nói những lời cay đắng, đằng này không. Tất Vinh cứ bình thản. Thấy chồng bình thản như thế, nàng rõ ngay rằng chồng khinh bỉ mình đến không thèm giận nữa rồi. Nàng cảm thấy tan vỡ. Nàng hoảng hốt nắm lấy tay chồng :

— Em lạy anh, em có tội lỗi, nhưng không bao giờ là em quên anh cả. Xin anh xét cái tình cảnh em ốm đau, rồi hóa ra... yếu đuối mà tha thứ cho em. Thế này thì anh giết em đi còn hơn.

Tất Vinh không nói năng, mà cũng không du ngay vợ ra. Chàng chỉ sẽ gỡ tay vợ, rồi ngồi xuống ghế ! Yến quỳ ngay xuống, ôm lấy chân chàng, rồi gục đầu vào đầu gối chồng :

— Nếu anh không nghĩ thương em mà tha thứ cho em thì anh giết em đi còn hơn, em không thể sống xa anh được đâu ! Em chưa đem con lại ngay là vì bị người ta giữ, chứ có phải nghe tin anh về, mà em chốn tránh anh đâu. Anh ơi, anh không thương em nữa thì anh cũng thương con mà để cho em sống làm một con tôi mọi bên cạnh anh để trông coi con.

Tất Vinh cứ lặng thinh mặc cho Yến nói. Yến van lơn, Yến nói, nói mãi, Yến van, van mãi mà không thấy chồng nói gì mới ngửng đầu lên. Lúc ấy, Tất Vinh mới cất tiếng, cái tiếng lạnh lùng và bình thản nó gieo lạnh lẽo và thất vọng vào lòng Yến :

— Em nói thế đã hết chưa ?

— Anh thương em, anh ơi !

Yến vừa nói, vừa chắp tay vái chồng. Tất Vinh giữ cái bàn tay ấy lại, không cho vái mình nữa :

— Thôi, tôi tưởng em nói thế cũng đủ rồi mà tôi nghe thế cũng đủ rồi. Bây giờ, em về gửi con cho chị Bích Ngọc lại giả cho tôi ngay. Người ta không có quyền giữ con tôi. Bảo với người ta thế. Em... thế, để con ở cạnh em không tiện... cho con, không tiện cả cho em. Đừng buộc tôi phát tàn nhẫn. Làm long tung tai tiếng là điều tôi không muốn. Tôi sẽ để yên cho em theo đuổi... vận mệnh của em mà không cản trở và lúc nào em cần, tôi sẽ xin với tòa cho ly dị để em được chính thức lấy người ta. Thôi, em về đi, tôi nhờ chị Bích Ngọc lại đằng ấy đón con đấy. Chắc bây giờ, chị ấy đang chờ em.

Tất Vinh đứng lên thì Yến lại kéo chàng xuống :

— Anh lìa em thật ư anh ơi ? Thế thì em chết, em chết ! Anh ơi, xin anh đại lượng với em một lần mà !

Tất Vinh không đứng lên được, lại phải ngồi xuống, ngồi xuống mà vẫn ôn tồn :

— Thôi, em ngồi dậy. Và em cũng nên bình tĩnh mà xét. Bây giờ em nói gì nữa cũng bằng thừa, tôi cũng không thể nghe được nữa, sông núi ngăn cách chúng ta rồi. Đã không thể cùng chung sống, còn gì để nói với nhau.

Yến lại ôm chặt lấy đầu gối chồng :

— Không có gì ngăn cách được chúng ta cả. Anh giết em thì em cũng cứ ở đây với anh thôi.

— Tất Vinh nhìn vợ, rồi lắc đầu :

— Tôi tưởng em thông minh, thế mà em cũng không thông minh một tí nào, Em nghĩ coi : sau những việc như thế, chúng ta còn ở với nhau làm sao cho được. Dầu sao thì chúng ta cũng phải biết tự trọng. Bỏ nhau nhưng chúng ta cũng nên nể cái mặt nhau, tránh cho nhau những ngượng ngùng. Em đừng buộc tôi phải cục cằn thô bỉ đối với em. Em đừng buộc tôi phải nặng lời đuổi em, em biết điều thì tự nên đi là hơn. Và nếu còn một chút quý nhau, thì cố tránh đừng cho tôi nhìn thấy mặt.

Yến òa lên khóc :

— Em không đi đâu cả. Anh đuổi, em cũng không đi đâu cả, Một là em chết ở đây, chứ em không đi đâu cả.

(Còn tiếp)

Từ thành đên tỉnh

(Tiếp theo trang 1)

Hai người sinh ra cãi lộn nhiều lần, song nhờ nhà chức trách địa phương giàn xếp tạm ổn thỏa (!!!) Nhưng đến ngày 29-5 vừa qua, ông Trương Vệ đến đòi tiền, thì ông Nhiêm cũng nhất định không trả. Thế là một cuộc ẩu đả dữ dội diễn ra trên công lộ xã Phú Tâm. Hay tin trên, Dân Vệ xã đã tới áp giải cả hai người về quận.

Vì 300 bạc với mấy chỉ vàng, một thiếu phụ bị thảm sát!

MỸ THO.— Ngày vừa qua có hai người dân bà vừa đi tới cánh đồng vắng xã Long Tiên, quận Cai Lậy thì chợt thấy bóng 3 tên khả nghi bỏ chạy. Hai người tới gần nơi chúng vừa đứng thì gặp một tử thi bị cắt cổ chết. Hai bà này tri hô lên. Nhà chức trách địa phương liền huy động dân vệ hợp với dân chúng mở cuộc bao vây chỗ xóm mà 3 tên lạ chạy vào ẩn. Kết quả chỉ vài tiếng đồng hồ sau đã bắt được thủ phạm là Lê văn Thanh tự Hoành đầu móng tay còn dính máu chưa kịp rửa, cùng với 2 đồng lõa là Nguyễn văn Hành và Trần văn Hữu. Chúng khai rằng: Sở dĩ phải bóp cổ chị Nguyễn thị Hạnh (tên nạn nhân) cho chết là vì chị Hạnh kêu la, chúng sợ bị lộ. Chúng đã giựt của chị Hạnh 300 đồng, 1 vòng vàng và một đôi bông tai!

Sau cuộc điều tra, 3 tên bị giải tới Biện lý và bị tống giam về tội cố sát.

Tin vắn

HUẾ.— Cầu Gia Hội, một trục giao thông quan trọng của Huế đã mở rộng gấp đôi. Công tác xây sửa gần hoàn tất và sắp có lễ khánh thành.

HUẾ.— Bãi bể Thuận An đã được chú trọng đặc biệt, nhà hữu trách đã cung cấp nhiều phà chở khách, hạ giá chuyên chở bằng xe cộ, mở sân chơi cho trẻ em, chỗ gửi trẻ, chỗ danh thủy cậu, chỗ ăn uống, giải khát, cơ sở vệ sinh v.v...

BÌNH TUY.— Vào hồi 4 giờ chiều ngày 3-6, chiếc xe Peugeot 203 NBQ-133 do tài xế Vương Tư lái, chở 2 người nữa, chạy từ Bình Tuy về Sài-gòn, khi tới gần Định Quán, thình lình xe sứt cốt tay lái, nhào xuống ruộng. Cả 3 người cùng bị thương nặng.

Tiếp theo E trang 1

pháp, ngang nhiên tiếp khách hằng ngày vào ra tấp nập và còn gây sự ồn ào.

Tôi trân trọng tin Ông Chủ Nhiệm rõ: sau khi hay tin trên, tôi đã ra lịnh cho nhân viên Ban Truy Tầm tới mật dọ nhiều ngày, nhưng không thấy có điều gì chứng tỏ rằng có sự lọng hành của gái điếm tại đây. Hơn nữa, trong đêm 11 tháng 5 vừa qua, Cảnh sát cuộc Quận Ba mở cuộc kiểm soát tờ khai gia đình nơi xóm nầy cũng không bắt gặp một gái điếm nào.

Theo sự nhận xét của Cảnh Sát thì sở dĩ bài báo nói trên để cập đến sự ồn ào nơi hẻm này vì ngày 12-4-59, lúc 20 giờ có một vụ cãi-vã suýt gây ẩu đả, đã xảy ra giữa một số người ngụ tại đây, trong đó có một cựu vũ nữ đã giải nghệ từ lâu, hiện sống lương thiện với một đứa con nhỏ. Có lẽ vì thấy cựu vũ nữ đó, nên tác giả bức thư trên mới viết sai rằng có sự hoạt động của gái điếm nơi hẻm Huỳnh Tịnh Của.

Vậy tôi trân trọng yêu cầu Ông Chủ Nhiệm vui lòng cho đăng thư nầy trên quý báo để dư luận khỏi có sự ngộ nhận về nếp sống lành mạnh hiện hữu của đồng bào nơi đây.

Trân trọng kính chào Ông Chủ Nhiệm.

NGUYỄN-PHÚ-HẢI

Tiếp theo C trang 1

dưa và đang lưu nghỉ tại trung tâm nghỉ mát ở đường Duy Tân (Nha Trang).

Hôm nay, thứ sáu, đoàn của 17 nghỉ lại một ngày ở Nha Trang.

Ngày mai, thứ bảy, đoàn Đại Hàn mới nhập lại vào đoàn Cộng Hòa và khởi chạy chặng Nha Trang — Phan Rang-Đà Lạt.

Tìm con

Tôi **Phạm-Chi** buôn bán gỗ ở Tuy-Hòa tìm con là **Phạm văn Châu** học sinh đã bỏ nhà đi hơn tháng nay.

Vậy **Châu** con hãy trở về tiếp tục học, hay học ở đâu viết thư cho Ba gởi tiền ăn học. Chớ nghe lời kẻ khác bỏ nhà đi làm cho Ba và các chị con phiền rầu.

Mong ông bà nào biết chỗ con tôi ở xin mách giùm sẽ hậu tạ.

Ô. Phạm Chi
31 Trần-hưng-Đạo
TUY-HÒA

Thông cáo

CỦA

NHA NGƯ NGHIỆP

Nha Ngư Nghiệp trân trọng loan báo cùng toàn thể các nhà thầu hay sẽ cho thực hiện theo thể thức đấu thầu công khai, công tác xây cất một Bến cá tại DƯƠNG-ĐÔNG, quận Phú-Quốc.

Tổng phí ước lượng là... 460.133$00
Ký quỹ tạm... 7.500$00

Ngày và nơi đấu thầu trước định là 26-5-59 nay dời lại ngày 25-6-1959 tại Nha Ngư Nghiệp, 116, Phan đình Phùng Saigon.

Nơi xem Điều kiện sách và tham khảo hồ sơ Nha Ngư Nghiệp Sài gòn vào giờ làm việc.

Những người dự thầu phải nạp đơn dự thầu trước 17 giờ ngày 18-6-59 cho ông Chủ-Tịch Hội-đồng đấu-thầu, số 116 đường Phan-đình-Phùng Saigon.

Saigon, ngày 2 tháng 6 năm 1959
K.T. Giám-Đốc Nha Ngư-Nghiệp Công-xuất
Chánh Sự Vụ Sở Kỹ Nghệ Ngư-Nghiệp
Xử Lý Thường Vụ
NGUYỄN-NHƯ-NGHỊ

Trung-Học **VẠN - THẮNG** Khóa-Hè
207 Phan-thanh-Giản 207
Sáng — Chiều — Tối
NGÀY **5-6-1959** MỞ CÁC LỚP
THẤT-LỤC — NGŨ-TỨ — TAM-NHỊ
(chương trình mỗi lớp thanh toán trong vụ hè)
— Lớp luyện thi T.H.Đ.N.C. khóa II
Giáo-sư **TRẦN-ĐỨC-HẢI** tổ chức.

MUỐN: đám tang được tổ chức long trọng, chu đáo.
MUỐN: khỏi bận về mọi việc: xin phép, xin đất, đặt hòm. Các tang gia nên giao việc đám hiếu cho
ĐỨC-BẢO
530 Phan-đình-Phùng — Saigon

Thông cáo đấu thầu

Giấy gọi thầu số 713, 714 và 715 (PIO/C's 80560, 70657, 80552) cung cấp dụng cụ điện khí, vỏ ruột xe hơi, máy điều hòa không khí, sẽ mở vào lúc 9 giờ sáng ngày 24 tháng 7. 1959 tại trụ sở Cơ Quan Mãi Dịch Ngoại Viện, số 7 đường Hồng thập Tự Sài gòn.

Xin hỏi chi tiết tại địa chỉ trên.

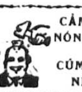

Có Vitamine B 1, chóng khỏe (khi uống hết thuốc, hộp thiếc dùng để đựng tiền, thuốc điếu..)
Có bán viên lẻ

Bán **máy ảnh** và **phụ tùng** với giá **Đặc biệt** nhân dịp mới khai trương.

TIẾN-MỸ
148 Lê-thánh-Tôn — Đ.T. 222
(cửa Bắc chợ Bến Thành)

KÍNH THƯA QUÝ BÀ
Quý Bà quán xuyến gia đình
Tiêu pha đo đắn cho tình mãy là
Giàu sang cũng ở quý bà
Buông tung bỏ vãi lỡ là quý Ông
Than dầu se sắt từng đồng
Quý Bà chắt bóp Ông chồng bớt tiêu
Nông Sơn than mỏ rẻ nhiều
Quý Bà dùng sẽ thấy điều lợi ngay
Hai cân đốt suốt đêm ngày
Tốn hai đồng sáu rảnh tay nhiều bề
Trăm bà dùng chửa mội chê
Hãng tôi lại có sẵn xe trao hàng
Thật là tiện lợi đôi đàng
Quý Bà chiếu cố Hãng thường nhớ ơn.
Than trái bàng bán tại
Hãng PHẠM-HỒNG-THÁI
107 Tôn-thất-Thuyết Khánh Hội

CÓ BÁN ĐỦ CÁC LOẠI KIẾNG THUỐC

NHÀ THUỐC ĐÔNG Y SĨ
KIM-KHUÊ
164D Hiền Vương (Mayer cũ)
Ho lao yếu phổi, nám phổi, thận suy, di, mộng, huợt tinh, xưng tim, đau tim, yếu tim, đau bao tử kinh niên, các bà đau tử cung, huyết bạch kinh kỳ suy kém, chậm sanh nở, bịnh phong tê thấp, đau lưng bại xuội bịnh lao tổn lâu ngày, ốm o gầy mòn kém ăn ngủ. Lại ngay Đông Y sĩ KIM KHUÊ 164 D đường Hiền Vương (Mayer) Sàigòn — nhà thuốc tín nhiệm danh tiếng nhứt. Hàng ngàn thư chứng minh khen tặng, có mạch thầu suốt trị bịnh chắc chắn tuyệt căn. Xa có thuốc bào chế sẵn.

PHÁP VĂN TR. ÁNH SÁNG
58, Cao Thắng, 58
G.S. HOÀNG-CHƯƠNG
Ngày 5 và 6 tháng 6 khai giảng **khóa hè**
Các lớp **SƠ-CẤP, BỔ-TÚC, LUYỆN Thi T.H.Đ.N.C** và **TÚ-TÀI** — Có lớp **GRAMMAIRE A** và **B**

Trường **NGUYỄN-KHUYẾN**
68 Lê-văn-Duyệt — Saigon.
Ngày 1-7-1959 khai giảng lớp
- **VIỆT — PHÁP — TOÁN-LÝ-HÓA ĐỆ NHỊ.** Giáo-sư: Bùi-hữu-Sủng và Bùi-kim-Bảng
- **PHÁP — TOÁN-LÝ-HÓA ĐỆ TỨ** Giáo-sư: Bùi-hữu-Sủng — Bùi-hữu-Đạt.

Ngày 23-6-1959 mở lớp
LUYỆN THI T.H.Đ.N.C. khóa II
Giáo-sư Bùi-hữu-Sủng — Bùi-quang-Ly.

CHUYÊN TRỊ:
Những bịnh con nít phát ra khi mọc răng: nóng, la, ho, khóc đêm không ngớt.
Ho gà. Ho không đàm. Làm kinh.
Có trữ bán khắp nhà thuốc Âu — Mỹ.
Tổng phát hành: Saigon Dược Cuộc.

Trường **PHAN - SÀO - NAM**
141 Trần-quý-Cáp Saigon.
KHAI GIẢNG 1-7-59
LỚP NGÀY: (sáng 7 giờ đến 11 giờ và chiều: 13g30 đến 17g30) Có đủ các lớp: Thất, Lục, Ngũ, Tứ, Tam, Nhị (A,B,C)
LỚP TỐI: từ 18 giờ 30 đến 21 giờ 30: Có đủ các lớp học đủ chương trình: Thất—Lục, Ngũ—Tứ, Nhị (A và B), Nhất -ần do ban giáo sư có phụ trách.
ĐẶC BIỆT NIÊN KHÓA 59—60 MỞ THÊM:
2 lớp Tứ (buổi chiều) và 1 lớp Tam (buổi tối)
Danh sách giáo sư yết tại văn phòng.
Học sinh ghi tên từ 3-6-59.

Ngôn-Luận

Ngày thứ Sáu 5-6-1959

Tiếp theo I trang 1

đến khi bước lên địa vị dân biểu, còn giữ nguyên những mối liên lạc cũ, vì là người ở trong cái xã hội này nếu đi lên được mà không từ bỏ thành phần xã hội chôn rau cắt rốn của mình? Nếu có ai nói cho tôi nghe rằng: « Trong cái thời gian mà những vị dân biểu kia còn mải đứng quần trên ghế nhà trường, còn mỏi tiền của cha mẹ đi học « văn minh », thì chúng tôi đây đi lái xe, đi sửa máy, đi đầy goòng, đi bán hàng...chúng tôi biết rõ những mối thắc mắc của các anh. Đời sống của các anh, chúng tôi đã từng sống... Nếu các anh bầu cho chúng tôi, thì chúng tôi sẽ nêu lên những băn khoăn của người cần lao đòi được quyền có sở làm, đòi được quyền nâng cao đời sống... »

Nếu có những ứng cử viên thuộc thành phần thợ thuyền như chúng tôi mà không xấu hổ vì nguồn gốc cần lao của mình, nếu có những ông dân biểu tự nhận là đại diện cho thợ thuyền, cho công nhân mà không chối bỏ những sợi giây giằng buộc các ông với những con người thợ thuyền, tóm lại, nếu có những người không dùng thợ thuyền chúng tôi làm bậc thang, càng lên cao mà vẫn không bỏ rơi dân chúng, nếu có những người như thế, tôi sẽ cho rằng không cần có nhiệm vụ bắt buộc đi bầu nữa, mà lúc đó, tôi sẽ ham thích đi bầu, tôi sẽ hăng hái vận động cho anh em chúng tôi bỏ phiếu, tôi sẽ...

— Nghĩa là anh định nói anh sẽ tham gia tích cực, chứ không phải tiêu cực như kỳ trước?

— Đúng thế đấy. Ngày xưa Lưu Bị tam cố thảo lư để đi cầu hiền. Dĩ nhiên ngày nay không thể chỉ trông vào lá phiếu để mà « móc » người hiền ra phục vụ việc nước.

Nhưng người HIỀN cứ lên tiếng đi, chúng tôi, những cử tri của giới lao động sẽ có thái độ đi cầu hiền của người xưa. Ngày xưa có một Lưu Bị, nhưng thời nay người cần lao chúng tôi hàng trăm ngàn, hàng triệu.

Chúng tôi chờ đợi một cái gì, chúng tôi muốn thấy những cử chỉ rần rỏi, những hành động liên tục, nước nhà đang trải qua những thử thách mới, cần phải thí nghiệm một cái gì mới... đừng trách chúng tôi thụ động...chúng tôi sẵn lòng hưởng ứng, nhiệt liệt hưởng ứng là khác, miễn là các ứng cử viên cho chúng tôi cảm giác sẽ là "đàn biểu" của chúng tôi.

Người bạn gác thang máy của tôi còn nói nhiều nữa, nhưng ngòi bút của tôi không chép kịp, lẽ ra thì không chép kịp cũng phải nhớ kịp, nhưng... tôi chỉ xin chấm chấm... mong các bạn thông cảm.

(Còn tiếp)

Tiếp theo B trang 1

sư tập sự. Vấn đề chính là ở chỗ đó.

Tôi dám chắc rằng hiện nay có những luật sư tập sự đang làm việc trong những điều kiện rất bấp bênh nhưng không dám nói ra. Tình trạng ấy trì cho là tình trạng « mẹ chồng nàng dâu ». Có những « nàng dâu » đang cố gắng « ngậm quả bồ hòn làm ngọt » để đợi ngày đủ điều kiện ra mở văn phòng riêng.

(Còn tiếp)

Tiếp theo A trang 1

chiếc đồng hồ cũ. Chúng đã mua được đem về mạ lại, thay giây và làm hóa đơn giả mang tên một tiệm đồng hồ lớn ở Đô Thành rồi đem bán với giá rẻ hơn số tiền ghi trong hóa đơn.

Khám trong người hai tên này, nhân viên chức trách tìm thấy một số hóa đơn giả và hai con dấu.

Ghi tên nhập học Lớp **TAM-ĐẠT**
số 8 và 10E Lương hữu Khánh (sau bệnh viện Từ Dũ) Sài gòn.
Mở đủ các lớp: **TOÁN-LÝ-HÓA VIỆT-PHÁP-ANH TRIẾT-HỌC** và luyện thi B.E.P.C. Đặc biệt luyện thi các môn TỨ và NHỊ khóa II.
KHAI GIẢNG: 9 - 6 - 59
— Đủ các lớp: Sáng, Chiều, Tối
— Lớp học tiện nghi và giảng dạy bằng máy phóng thanh
— Có lớp dành riêng cho Nữ sinh, Công tư chức, Quân nhân.
— Điều khiển bởi: G.s. NGUYỄN-PHỐ—ĐỖ Q. HUY—NGHIÊM XUÂN QUẾ — NGUYỄN HẠNH UYÊN MINH — NGÔ HUY CHƯƠNG — DƯƠNG TỰ NGUYÊN.
CHÚ Ý: Đầu mỗi tháng đều có lớp mới.

VIỆT NAM CỘNG HÒA
BỘ QUỐC-GIA GIÁO-DỤC
NHA KỸ-THUẬT VÀ MỸ-THUẬT HỌC VỤ

Cáo thị gọi thầu

Về việc cung cấp bàn, tủ, bàn vẽ, ghế cho trường Bách Công Phú-Thọ

(Áp dụng điều 19 của Nghị-định số 620-Cab/SG/Sc ngày 5-9-53)

—oOo—

Một cuộc gọi thầu sẽ được tổ chức vào hồi 9 giờ ngày 21-6-1959 tại Nha Kỹ Thuật và Mỹ Thuật Học Vụ số 48 Phan đình Phùng Saigon.

ĐỀ MỤC: Cung cấp bàn thợ, tủ, bàn vẽ, ghế cho trường Bách Công Phú Thọ.

TRỊ GIÁ ƯỚC LƯỢNG: Ba trăm ngàn đồng (300.000$00)

KÝ QUỸ TẠM: Người muốn dự thầu phải nạp cùng với đơn thầu biên lai đóng một số tiền ký quỹ tạm thời ấn định là Năm ngàn đồng (5.000$00)

Giấy nộp tiền ký quỹ tạm sẽ do Nha Kỹ-Thuật và Mỹ-Thuật Học Vụ số 48 đường Phan đình Phùng Saigon cấp phát.

NƠI THAM KHẢO ĐIỀU KIỆN SÁCH:

Nha Kỹ Thuật và Mỹ-Thuật Học Vụ, Phòng Kỹ-Thuật, số 48 đường Phan đình Phùng Saigon, trong những ngày giờ làm việc.

Saigon, ngày 30 tháng 5 năm 1959
T.U.N GIÁM ĐỐC NHA KỸ-THUẬT
VÀ MỸ-THUẬT HỌC VỤ
PHỤ TÁ
TRẦN-LƯU-CUNG

LỚP HÈ do G.S. THÀNH-NHÂN
Tổ chức tại trường **THĂNG-LONG** 207 Bùi-Viện
Khai giảng ngày 10-6-1959
- Các lớp luyện thi **T. H. Đ. N. C.** và **Tú Tài Ban A và B** khóa II (2 tháng, chuyên luyện bài tập).
- Lớp chuyên luyện **Toán Lý-Hóa** và **Anh-Pháp-Việt** thi T.H.Đ.N.C. và Tú Tài
- **ĐẶC BIỆT:** Các lớp chuyên tiếp **Tam-Nhị** (3 tháng) và luyện thi **T.H.Đ.N.C. khóa 1960** (lớp tối dành cho người lớn tuổi có bằng tiểu học cũ)

— Bài vở quay Roneo phát không
— Do các vị giáo sư lớn Thành Nhân hợp tác với các giáo sư ưu tú trường Thăng-Long phụ trách.
Ghi tên trước ngày nhập học.

Cáo thị đấu thầu công khai khẩn hạn

(Áp dụng theo S.Đ.L.R. số 231/QN/2/MU ngày 15-12-58)

NGÀY VÀ NƠI MỞ THẦU:
Ngày 18-6-1959 hồi 8 giờ tại Nha Tổng Giám Đốc Hành Chánh Ngân Sách và Kế Toán Bộ Quốc Phòng.

ĐỀ MỤC ĐẤU THẦU

LÔ 1: Chuyên chở nhiên liệu trên đường SAIGON — BAN-MÊ-THUỘT — PLEIKU — KONTUM
Trị giá ước lượng: 5.000.000$00
Ký quỹ tạm: 100.000$00

LÔ 3: Chuyên chở nhiên liệu và vật liệu đến các Tỉnh Nam Phần
Trị giá ước lượng: 2.000.000$00
Ký quỹ tạm: 40.000$00

THỜI HẠN CHUYÊN CHỞ: Từ 1-7-59 đến 31-12-59.

Ngoài những giấy tờ đã ấn định tại Điều 3 (khoản 2) của Sách Điều Lệ Riêng ghi trên, đơn thầu phải dính kèm giấy chứng nhận của Nha Hành chánh Ngân Sách và Kế Toán chứng thực nhà thầu đã có đầy đủ hồ sơ lý lịch và các chứng chỉ công tác chuyên chở đã lãnh hành.

NƠI THAM KHẢO SÁCH ĐIỀU LỆ RIÊNG:
— Nha Tổng Giám Đốc Hành Chánh Ngân Sách và Kế Toán Bộ Quốc Phòng.
— Bộ Tổng Tham Mưu (Phòng 4)
— Các sở Tài Chánh 1, 2, 3, 4, 5 và 6.

K.B.C 3.021, ngày 29 tháng 5 năm 1959
GIÁM ĐỐC NHA KẾ TOÁN
NGUYỄN TRỌNG LIÊN

In tại nhà in riêng của NGÔN-LUẬN, 86 Lê Lai — Sài Gòn
Giám đốc Trị-sự: Lê Tâm Việt—Quản lý: Nguyễn như Cương
Ngôn phiếu xin đề tên ông NGUYỄN NHƯ CƯƠNG

Phóng sự tiểu thuyết

BÀ LỚN

của HOÀNG-HẢI-THỦY

(Tiếp theo trang 1)

cái dâm xây dựng, cái dâm lành mạnh, cái dâm có hướng đi lên chứ không phải là cái khiêu dâm hạ cấp, cái dâm bịnh tật, cái dâm sa đọa của chúng nó. Hai cái dâm ấy nó khác nhau xa lắm chứ? ông cũng cần hiểu thêm là ở đời này, người ta chỉ hơn nhau ở cái... danh từ. Thằng nào khéo dùng danh từ là thằng ấy ăn. Như là bọn thực dân kia, nó xua quân đi cướp nước người rành rành ra đấy sao nó dám nói là đi giải phóng? Sao bọn Cộng sản nó ăn cướp nó bóc lột hết tất cả mọi thứ của dân mà cái gì nó cũng bảo là của dân? Lại như thằng báo Q. nó cũng đăng chuyện đánh cướp sao nó dám công kích tôi là đăng chuyện đánh cướp? Báo Z. gian thương nghệt mặt ra cả làng ai cũng biết sao nó dám bô bô chửi báo P. là gian thương? Hả... hả..? Ông còn giả họng nữa hay thôi? Ông thử trả lời cho tôi xem nào...

Nhà xã luận Lý Thuyết cứng lưỡi đứng thộn mặt ra. Ông Tin Mai bèn dịu giọng:

— Ai chả biết là báo mình đăng chuyện khiêu dâm, nhưng chính vì thế mà tôi mới phải nhờ ông viết những bài « phóng » thiệt là lành mạnh thiệt là xây dựng để kéo lại mà lỵ.

Ở trang nhất, mình cứ đả kích, cứ mạt sát bọn lái báo đăng chuyện khiêu dâm, nhưng ở trang trong, mình cứ đăng chuyện khiêu dâm. Ai giết mình? Hai nữa, ở cái cõi đời này, nói và làm là hai việc khác nhau xa lắm chứ. Đâu có phải cứ nói ra là phải làm đúng phong phóc như thế? Như ông Cò Đỏ Mược ở Sở Phú Lít kia, ông ấy là người có nhiệm vụ bảo vệ phong tục cho dân sao ông ấy lại là người chơi bời bậy bạ tồi phong bại tục nhất? Nhiệm vụ của ông ấy là theo bắt các cô ca ve đi khách lẻ mà chính ông ấy lại ép buộc các cô ca ve phải đi khách với ông ấy nhiều hơn ai hết? Tôi nhờ ông chửi bọn lái báo khiêu dâm thì ông cứ việc chửi còn cái việc chúng nó có chửi lại hay không thì cái đó mặc tôi... Ông phải luôn luôn chú ý khai thác mấy điểm: bảo vệ gia đình đề cao thuần phong mỹ tục, chỉ trích bọn trai gái dâm ô, sỉ vả bọn rượu chè hút xách. Nhất là ông phải chửi thật kỹ tờ báo Q. nó đăng chuyện khiêu dâm cho tôi. Ông làm thế nào cho những nhà có con gái lớn người ta sợ người ta không dám mua báo Q. về đọc nữa thì tôi mới phục ông là sắc sảo...

(Còn tiếp)

Quan Điểm

(Tiếp theo trang 1)

con người vì quá đặt tin tưởng quá xa mà quên mất sự kiện điểm hằng ngày. Trong khi đó, dưới chiêu bài dân chủ, bọn người được ủy thác quyền cai trị lại luôn luôn được nhân danh quyền lợi của đa số, đòi đa số phải tạm hy sinh để mở rộng quyền hành cho chính mình. Từ chỗ làm cho quyền hành được mở rộng đến chỗ lợi dụng quyền hành cho tư lợi cho bè phái nào có bao xa.

Cho đến lúc quyền hành do dân chúng lập nên trở thành một áp bức đè nặng lên dân chúng, và một cuộc phá hoại bắt buộc phải xảy đến thì kết quả đâu đâu cũng vẫn là: 1) Mồ hôi và xương máu của dân chúng đã bị bòn rút quá nhiều 2) Cuộc xây dựng xã hội lại bắt đầu làm lại với tất cả những rủi may trong tương lai của nó.

Cho nên muốn thành công trong công cuộc xây dựng chung, có lẽ con người không bao giờ được quên lời tâm niệm rằng: nhân dân nào thì chế độ ấy!

NGÔN-LUẬN

RAO VẶT...

Bán hoặc cho sang: phố lầu 111 đường Tôn Thất Đạm Saigon.

Bán một căn nhà dức mặt tiền đủ tiện nghi. Hỏi 33 đường Hoàng Diệu (Khánh Hội) Saigon (giao nhà ngay).

Sinh viên có bằng Toán học đại cương nhận kèm tại tư gia về môn Toán Lý Hoá —Luyện thi Tú Tài I và T.H.Đ.N.C.

Xin viết thơ cho ông Nguyễn văn Hải Khách Sạn Tân Việt Nam 531 Phan thanh Giản Sài gòn phòng số 7.

Cần xe chở hàng đi Nha Trang và Kontum, hỏi 102 Phan đình Phùng Sài gòn từ 12 giờ đến 3 giờ chiều.

Bán gấp một nhà gạch dài 20 thước, rộng 4 thước số 57/8 Hòa Hưng. Hỏi số 57/10 Hòa Hưng.

Bán Một căn nhà mặt tiền đường Ngô-Tùng-Châu Sài-gòn. Hỏi 612/143 đường Phan-Đình-Phùng Sai-gon.

Lớp hè

15-6 mở thêm 2 lớp **Luận-Dịch** cho T.H.I. cấp, 3 lớp 6eme, 5eme, 4ème Bleue. Chỉ nhận 5 học sinh mỗi lớp Ghi tên tại **156 Bis Cô-Giang** từ 17g15 đến 18g.

Cần Thêm 2 Thư ký đánh máy Hỏi nhà in Ronéo 724 Phan đình Phùng (Bàn Cờ) Sài-gòn.

Sang 1 căn phố đủ tiện nghi và yên tỉnh. Hỏi 78/7 Hiền Vương trên lầu sau 17g30.

CÙNG QUÝ VỊ THÂN CHỦ
Hãng thuốc Kim Tân đã lâu năm tín nhiệm ở Bắc Việt nay ở 311 Hai Bà Trưng Tân Định Sài-gòn hàng ngày có Việt Y Sĩ coi mạch thầu suốt tinh vi biện có những thứ thuốc công hiệu **SÂM NHUNG YẾN** bồi bổ thận huyết sinh tinh trị nhức mỏi, các bà xấu máu, có huyết trắng đau giây chằng. **Thuốc Bổ con nít**, ăn ngon, ngủ tốt, mập mạnh, trị mồ hôi, trừ lãi kim. **Thuốc đau bao tử** trị ợ hơi, ợ chua, bụng nhói đau.
Hồ cốt trị phong đờm suyễn, tức ngực, khó thở, mất ngủ, thuốc ho trừ lao, yếu phổi, nám phổi. Có bán **Cao hổ cốt, Cao lộc nhung, Cao bản long.** Bản hiệu có thêm trị nam phụ lão ấu thuốc có bán 311 Hai Bà Trưng 5C Phước Hải Nha-Trang 47 Võ-Tánh Qui-Nhơn.

NỬA THÁNG: 81đ25
MỘT THÁNG: 162đ50
Thuốc **TAM TINH HẢI CẨU BỔ THẬN HOÀN** trị Mộng-Tinh, Di-Tinh, Hượt-Tinh đã hay mà lại rẻ tiền hơn hết.
Các bạn tốn không đầy 200$00 trong 1 tháng mà hết bịnh trầm kha, đem lại cho bạn sự hăng hái yêu đời, những ý nghĩ vẫn vơ không còn ám ảnh các bạn nữa (nửa tễ thuốc giá 162$50 uống 1 tháng). Hỏi các tiệm thuốc Việt-Hoa.

THẢO - NAM - SƠN
Chủ trị các chứng phong tê bại xuội, tê chết nửa thân hay cả người hoặc tứ chi không cử động được.

THẢO - NAM - SƠN
Có tiếng đối trị bịnh: nhức mỏi, đau thắc ngang lưng, đau mình, nhức gân, đau từ khớp xương, tay chơn run hay muốn rút lại, đi đứng khó khăn.

THẢO - NAM - SƠN
Dùng trị đàn ông yếu thận, làm ù tai, mắt lờ, tinh thần bấn loạn. Đàn bà kém huyết, kinh kỳ trồi sụt sanh ra bá bịnh. Thứ thuốc thích hợp cho ông già bà cả lúc trở mùa
Khắp nhà thuốc ta có bán.

Tiếp theo D trang 1

11.780.000$ là tiền dự định dùng vào việc sửa sân vận động Đô thành, để làm một việc khác có lợi ích thiết thực hơn: giúp các cán bộ cơ sở của Thông tin để họ có điều kiện tiếp tục sứ mạng.

Ông đã cho biết rằng những cán bộ ấy đã làm việc rất cơ cực, một số đã bị Việt cộng sát hại. Nếu đồng lương quá ít ỏi, không đủ sống e rằng có phương hại đến tinh thần hoạt động của họ.

Ông Phạm văn Thùng thì lại đề nghị bỏ số tiền ấy qua Nha Kiến Thiết để Nha này xây cư xá Bình dân cho những người đã bị giải tỏa ở đô thành.

Ông Nguyễn đức Hữu cũng đồng một quan điểm với ông Thùng. Ông đã nêu lên một hiện tượng của xã hội hiện nay để Quốc hội lưu ý: người dân trước kia nghe lời kêu gọi của nhà cầm quyền đã nộp đơn nơi Bộ Kiến thiết để vay tiền làm nhà. Những người không có đất đã quá tin tưởng vay lãi nặng để mua đất vì nghĩ rằng Bộ Kiến Thiết sẽ giúp mình. Một số đơn đã được Bộ này chấp thuận. Nhưng khi bộ ấy bị giải tán, Nha Kiến Thiết thay thế, đã dẹp bỏ hết những chuyện đó, khiến cho nhiều người khóc dở mếu dở.

Vì vậy ông Hữu thiết tha đề nghị nên dùng những số tiền lãi lờ do tổ chức xổ số kiến thiết mang lại để cho dân vay làm nhà. *(Mai tiếp)*

Điểm phim

● Vô địch bóng tròn thế giới 1958

Phim Đức, đen trắng, chiếu trên màn ảnh thường.

Đây là một phim có cốt chuyện? Không! đây chỉ là một phim phóng sự, nhưng khán giả sẽ say mê không kém gì một phim có cốt chuyện hấp dẫn.

● Xem phim, ta sẽ nhận thấy:

— Phong cảnh đẹp và thơ mộng của Thụy Điển (nhà làm phim cố ý xen vào để cho cuốn phim thêm phần duyên dáng chứ không phải là vì phim ngắn mà phải « chết » vào cho dài ra, như có người đã nói.)

— Những « lối » ngồi xem đá bóng của khán giả...

— Những cử chỉ vô cùng khả ố của tên thủ môn Nga Xô.

— Một bài học: Gặp trời mưa, ban tổ chức phải lấy vải che sân và lấy cao su bọt hút hết nước ở sân bóng.

— Liên đoàn bóng tròn Việt Nam cần phải mua riêng một bộ phim này và hằng tuần nên « bắt » tất cả các cầu thủ phải đi xem...

● Vì đây là một phim « thể thao » cho nên, khi đi xem, bạn sẽ đừng ngạc nhiên nếu chung quanh bạn:

— Người ta reo ầm lên.

—Người ta nói chuyện và bàn luận to tiếng với nhau.

— Người ta vỗ tay tán thưởng các đường bóng đẹp mắt, vì... đây là phim thể thao mà!

N. Đ. A.

Tiếp theo M trang 1

Đông Đức chỉ có thể được coi là kẻ thừa lệnh của Nga. Dầu sao bình như các ngoại trưởng có thể thỏa thuận với nhau về vài nguyên tắc tổng quát mà các ông sẽ chuyển đạt lên các vị lãnh đạo chính phủ.

HOA THỊNH ĐỐN.— Trong cuộc hội báo hôm 3-6, Tổng Thống Mỹ tuyên bố rằng cho tới nay Hội nghị Giơ neo chưa ghi nhận được tiến bộ nào khả dĩ có thể mở được hội nghị tối cao. Riêng ông, ông sẵn sàng đến bất cứ nơi nào, vào lúc nào nếu giúp làm giảm được tình hình căng thẳng.

Á châu thêm một quốc gia

TÂN GIA BA.— Tân Quốc gia Tân gia Ba đã được thành lập hồi 0g01 phút ngày 3-6. Từ 140 năm nay Tân gia ba là thuộc địa của Anh. Bản tuyên cáo tân quốc gia đã do Nữ Hoàng Anh ban hành.

Nam Dương lại nghiêm trọng

DA CÁC TA.— Quốc Hội Nam Dương đã bác bỏ dự luật của chính Phủ Djuanda muốn áp dụng lại hiến pháp 1945 (hiến pháp theo chế độ dân chủ chỉ huy). Tình hình đột nhiên căng thẳng. Mọi tự do chính trị bị cấm. Quân đội được lệnh sẵn sàng chống gây rối loạn.

GIẢI TRÍ hôm nay

Phòng trà **VÂN - CẢNH**
Trà, Café 15$. Mỗi ngày từ 18g30 đến 21g30 với các ca sĩ: Thanh Thúy, Thu Hương, Thúy Hương, Tuyết Nhung, Tuyết Mai, Trúc Mai và hai bạn Tô huyền Vân, Ngọc Minh.

KINH THÀNH
Tản Đà cũ Thường Trực suốt ngày
TIẾNG SÁO THẦN
Với: Shree Krishna — Bhakti
Phim thần thoại ca vũ nhạc Ấn Độ Chiếu lần đầu tiên—Phụ đề Việt ngữ

MAJESTIC SAIGON
TRANH GIẢI VÔ ĐỊCH BÓNG TRÒN QUỐC TẾ 1958
Một xuất phẩm vĩ đại, quay ngay tại cầu trường Thụy-Điển.
Phim dài 2 tiếng—Phụ đề chữ Việt

ASAM DAKAO
LES TANKS ARRIVENT
(Chiến xa lâm trận)
với: Steve Cochron — Philip Carey
Phụ đề Việt ngữ

KHẢI - HOÀN
CON ÁC QUỶ DRACULA
Một phim khủng khiếp rùng rợn nhất từ xưa tới nay. Mới chiếu lần đầu tại Việt Nam.
Phim màu — Phụ đề Việt ngữ.

MAJESTIC CHOLON
QUÁI VẬT Ở DƯỚI NƯỚC
(La Créature est parmi nous)
Với Jeff Morrow — Rex Reason
Phụ đề Việt — Pháp

MODERNE
(Thường trực suốt ngày)
LES TANKS ARRIVENT
(Chiến xa lâm trận)
với: Steve Cochron — Philip Carey
Phụ đề Việt Ngữ

ĐẠI-NAM
(có máy lạnh)
LE CAUCHEMAR DE DRACULA
(Cơn ác mộng của Dracula)
do Christopher Lee thủ vai chánh
Nói tiếng Pháp—Phụ đề Việt ngữ

VĨNH-LỢI
Thường trực — Có máy lạnh
LA SYMPHONIE INACHEVÉE
với: Martha Eggerth
Phụ đề Việt Ngữ.

CASINO DAKAO
EN TERRITOIRE APACHE
(Lãnh thổ của bọn còn đỏ)
Với: Rory Calhoun — Barbara Bates — John Dehner
Phim màu — Phụ đề Việt Ngữ

NAM-VIỆT
(thường trực)
TARZAN TỬ CHIẾN
Với: Gordon Scott — Eve Brent
Cinémascope — Màu Métrocolor
Phụ đề Việt ngữ

VŨ TRƯỜNG PALACE
(2 Đại lộ Đồng Khánh Chợ-lớn)
Dàn nhạc danh tiếng — Ca sĩ duyên dáng (cô Thanh Hằng và Lam Lam) — Nơi tập trung vũ nữ trẻ đẹp của Đô Thành.
Trà vũ 15$ — Vũ phiếu 50$
(Không tăng giá giờ khuya)

QUÁN LY-LAN
128 Lý Thái Tổ và ban nhạc Huỳnh Hoa cùng các ca sĩ Lệ Hoa, Thu Lan, Mai Ly, Denis, Ngọc Minh hân hạnh kính mời quí bạn đến thưởng thức.
Ca nhạc tân kỳ, êm dịu mỗi tối từ 7g.

THANH VÂN
(Hòa Hưng)
VÌ NGHĨA PHỤ TÌNH
(Shabi Bazar)
Phim cổ tích thần thoại ly kỳ chiến tranh rùng rợn — Vũ khúc mê ly
Hoàn toàn nói tiếng Việt Nam

LÊ LỢI
Thường trực — Có máy lạnh
LA RIVIÈRE SANS RETOUR
Tài tử: Marilyn Monroe — Robert Mitchum
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

OLYMPIC
TERREUR EN MER
(Hải hùng trên mặt biển)
Với: James Mason — Dorothy Dandrigde — Broderick Crawford
Phụ đề Việt ngữ.

KINH-ĐÔ
(có máy lạnh)
TRANH GIẢI VÔ ĐỊCH BÓNG TRÒN QUỐC TẾ 1958.
Một xuất phẩm vĩ đại, quay ngay tại cầu trường Thụy-Điển.
Phim dài 2 tiếng—Phụ đề chữ Việt

THANH-BÌNH
(Máy lạnh Thường trực suốt ngày)
TERREUR EN MER
(Mưu sát hãi hùng)
Tài tử: James Mason — Dorothy Dandridge — Broderick Crawford

CATHAY
TRANH GIẢI VÔ ĐỊCH BÓNG TRÒN QUỐC TẾ 1958
Một xuất phẩm vĩ đại, quay ngay tại cầu trường Thụy-Điển.
Phim dài 2 tiếng—Phụ đề chữ Việt.

LẠC HỒNG
0, đường Cô Giang Sài-gòn
VÌ NGHĨA PHỤ TÌNH
(Shabi Bazar)
Phim cổ tích thần thoại ly kỳ Vũ khúc mê ly — Y phục lộng lẫy
Hoàn toàn nói tiếng Việt Nam